

ผนวก จ

บทสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ปกครองของวัยรุ่นที่เล่นเกม Championship Manager 03/04

ผู้ปกครองลำดับที่ 4

17 กุมภาพันธ์ 2547

ผู้วิจัย: หลังจากที่รับชมแล้ว ไม่ทราบว่ามีความเห็นอย่างไรกับเกมนี้บ้างคะ

ดี ดี เกมนี้สร้างสรรค์ดีครับ บางทีก็ไม่ได้คิดว่าจะมีเกมพวกนี้ขึ้นมา ก็พอเข้าใจแล้วครับ ผมก็เคยไปยืนดูเค้าเล่นอยู่เหมือนกัน เค้าจะถามผมตลอดว่า เล่นยังไง ตัดสินใจยังไง ดีกว่าใช้เกมที่ตอนนี้อยู่ดี ๆ ก็คือ ยิ่งกัน ไปปล้นรถ เอารถมาแล้วก็ไปยิงกับตำรวจ เกมอย่างนี้ไม่ควรมีมานะเพราะกำลังฮิตด้วยเด็กชอบมาก แต่ก็พูดถึงว่าจะมาหมาหมดว่าเกมทุกเกมไม่ดีไม่ได้ คิดว่ามันน่าจะต้องดูเป็นเกม ๆ ไปว่าเกมไหนที่ควรจะให้เขาเล่นหรือว่าไม่ถูกต้องไม่ควรให้เล่น อย่างที่ผมเคยเจอเขาเล่นนี้ เขาไปซื้อแผ่นมา แบบว่ามันปกมันก็เป็นแบบเหมือนรถแข่งรถอะไร เหมือนให้ขับรถไปเฉย ๆ แต่เอาเข้าจริงก็เป็นเกมให้เอารถไปชนเขา เสร็จแล้วก็ไปแย่งรถเขามา แย่งรถเขามาแล้วก็ขับรถหนีตำรวจ ตอนแย่งรถก็เตะต๋อย ตบตีเจ้าของรถกันละเทะ คว่าอะไรก็ได้ก็เอามาตีเจ้าของรถเค้าได้หมด พอรถคันแรกที่เขาขับชนละเทะก็ลงจากรถคันนี้ไปขึ้นรถคันใหม่ ก็แย่งเขามาอีก ตบตีกันไปเรื่อย ๆ แล้วก็ขับรถหนีตำรวจอีกเป็นร้อยเป็นพันรอบ เด็กแบบสนุกหนะ แต่เราดูแล้วมันพิลึก

ผู้วิจัย: ค่อนข้างรุนแรงนะคะ

ฮะมันรุนแรงเกินไป ทำให้เด็กเหมือนว่าเห็นการชนเป็นเรื่องธรรมดา ผมบอกว่า โอโห! มืออย่างนี้ด้วยเหวอ แล้วก็จะมีเกมแบบนี้แบบว่ายิ่งกันคือแอบแล้วก็มายิงกันคนไหนยิงฝ่ายตรงข้ามเยอะกว่าคนนั้นก็ชนะ มันก็ไม่นะตรงนี้ มันฝังความก้าวร้าวให้เด็ก ก็เห็นเกมนี้ที่เป็นผู้จัดการทีมฟุตบอล นี่ก็เออมันใช้ได้ไม่ได้ทำให้เสียหายอะไร ผมดูแล้วมันก็ตื่นอันนี้ พัฒนาสมองดี น่าสนับสนุนให้เขาเล่น ปกติช่วงนี้เขาก็เล่นแต่เกมนี้ตลอด

ผู้วิจัย: มีการตั้งเงื่อนไขใหม่คะว่าต้องเล่นวันไหน เล่นได้กี่ชั่วโมง

ไม่มีเลยไม่มีฮะ ไม่มี คือเราจะดูเขาเล่นอย่างนี้ แล้วไม่มีผลเสียผมก็ให้เล่น วันที่มีธุระอย่างอื่นอาจจะกำหนดว่าเล่นถึงสองทุ่มพอเนะ ต้องถึงเวลาที่จะไปทำธุระส่วนตัวอะไรบ้าง ถ้าเป็นวันศุกร์ วันเสาร์ที่เขาหยุดโรงเรียน ถ้าจะเล่นถึงสามทุ่มสี่ทุ่ม ห้าทุ่ม เราก็ไม่ว่ากัน แต่ไม่ใช่ว่าเล่นพรวดพราดเพื่อจนไม่มีเวลาที่จะทำอย่างอื่นถึงจะออกเงินเองก็ใช้ว่าจะซื้อได้หมดต้องดูเนื้อเรื่องด้วย อีกอย่างเล่นมาก ๆ ก็ปวดตาได้เนะ ฮะ ก้มมาก ๆ ก็ปวดหลัง เสียเวลา

ผู้วิจัย: คุณพ่อเป็นคนไปซื้อเกมกับน้องเป็นประจำไปล่าคะ

อ้อ ไม่ครับเค้าไปเอง บางทีก็ไปกับเพื่อน ร้านประจำเค้ามันจะติดอยู่กับรั้วโรงเรียนเลย คือเกมมันมีเยอะมากบางทีผมก็ไม่รู้จะดูอะไร ช่วยดูตรงไหนเหมือนเพื่อน ๆ เค้า แล้วอีกอย่างคือรายละเอียดในเกมมันเยอะแยะ ซึ่งเด็กไม่รู้มันเอาความรู้จากไหนมาเรียนซึ่งมันไม่มีสอนในตำราอะ มันรู้ได้ยังไงใช้อย่างนี้ บางทีภาษาอังกฤษล้นเลยนะ นี่ภาษาอังกฤษนี่เขาได้ท็อปเลย ท็อปของห้องเลยคือจะรู้คำศัพท์ในเกมแล้วก็ทำการอ่านใจความภาษาอังกฤษ พวกประโยคอะไรอย่างนี้ก็จะใช้ได้ แสดงว่ามันได้ใช้สมอง

ผู้วิจัย: เคยลองเล่นเกมกับน้องบ้างไหมคะ

ไม่เคยอะ ความคิดความอ่าน สมองผู้ใหญ่มันไม่ไปแล้ว ไม่เหมือนเด็ก ๆ

ผู้วิจัย: เด็กเขาจะหัวไวอะคะ หนูเล่นนานมากคะกว่าจะเข้าใจเกมนี้

คนนี่เขาสนใจในตัวนักเตะไงครับ แล้วเขาก็บอกว่าที่เขารู้จักนักเตะเยอะ ๆ นี่ก็มาจากการเล่นเกมนี้แหละ บอกว่าชื่อแปลก ๆ ชื่อนั้นชื่อนี้ มาจากทีมนี้ ซึ่งบางทีเราไม่รู้จักเลยแต่ที่เขารู้จักบางตัวถึงขนาดรู้ความสามารถยังไง อายุเท่าไร สัญชาติอะไร ตอนนี่ติดทีมชาติรีเปล่าหรือเป็นตัวสำรอง มีแววว่าจะรุ่งไหม อยู่ตำแหน่งไหน จริง ๆ ผมก็แอบทึ่งเค้านะ ต้องใช้ความจำเยอะ

ก็มีอีกนะเกมสร้างเมือง เกมนี้ผมเล่นไม่เป็น ไม่รู้จักเหมือนกันแต่เห็นเขาเล่าให้ฟัง แล้วก็ดูบ้างที่ให้วางแปลนเมือง วางระบบการขนส่งต่าง ๆ ผมก็เคยบอกเขาว่าเกมนี้ทำให้พัฒนาความคิดผมสนับสนุนเต็มที่ถ้าจะเล่น แต่ก็มีน้อยเกมที่เด็กจะสนใจ เด็กไม่ค่อยสนใจเพราะว่ามันหนักทางด้านวิชาการมากไป แล้วมันมีลักษณะที่ว่าเขาอาจมีนักเตะในใจเขา เขาก็อยากให้นักกีฬาในใจเขาอยู่ในทีมของเขา เขาก็สร้างทีมของเขาขึ้นมา แล้วก็ไปแข่งกับคนอื่นคนนั้น แล้วก็ชนะถ้าแพ้เขาก็กลับมาซื้อขายนักเตะใหม่ สร้างทีมให้แข็งแกร่งขึ้น แล้วก็เอาไปแข่งใหม่ สุดท้ายเขาก็ได้ประสบความสำเร็จ มันเข้ากับเด็กผู้ชายดี ทำทนายสมอง แล้วก็ได้เรื่องความพยายาม พอจัดทีมได้ดีเค้าก็จะภูมิใจ ตอนแรกที่เขาเล่น ก็ถามว่าซื้อตัวนี้ดีไหม ตัวนั้นดีไหม ผมก็บอกว่าซื้อได้ด้วยเหวอ เกมอย่างนี้มีด้วยเหวอ ผมก็ไม่เคยเห็น เหมือนกับที่เราเป็นอเล็กซ์ เฟอร์กูสัน ทำองนั้น ก็ดีครับดีดีเลยครับ ถ้าอย่างนี้จะได้สนับสนุนให้เขาเล่นตลอด

ผู้วิจัย: คิดว่าจะมีผลกระทบทางลบบ้างไหมคะ

อันนี้ผมก็คิดว่าไม่เป็นส่วนสำคัญที่จะมาห้ามเด็กเล่นนะครับ มันจริงว่าเขาอาจจะนั่งตัวกินไปว่าเขาไม่สามารถทำอย่างนู้นอย่างนี้ได้ มันก็เป็นความภูมิใจของลูกผู้ชายนะครับ ผู้ชายกับกีฬา มันอยู่ในสายเลือด (หัวเราะ) อย่างเราดูพรีเมียร์ลีกนี่ พอทีมที่เราเชียร์มันชนะ มันยี่หน้าดู หนูดูฟุตบอลรีเปล่าครับ ถ้าดูก็คงเข้าใจว่าพอทีมที่เราเชียร์ชนะมันยี่จะตาย มันภูมิใจไปกับเค้าด้วย นั่นก็เหมือนกัน คนเตะเป็นคนไทยก็ไม่ใช่คุณไปมีส่วนร่วมอะไรให้เขาชนะรีเปล่า แต่เกมนี้เด็กชนะได้เพราะเค้าสร้างเค้าจัดทีมมาด้วยฝีมือตัวเอง ผมว่าถ้าเค้าจะพอใจ ภูมิใจก็คงจะไม่ผิดมั้ยนะครับ อาจจะมีส่วนแต่ก็ไม่ถึงขนาดเป็นข้อเสียนะครับ ที่จะไม่ให้เขาเล่นคือเด็กผู้ชายมีความมั่นใจสูงดีนะครับ ดีกว่าจะกลัวไปหมด ผมว่าเด็กที่เล่นทุกคนมันต้องรู้ว่า เล่นเกมแล้วไม่ใช่ว่าจะชนะเสมอไป ถ้าคุณชนะเครื่องได้เขาก็ไม่ผลัดมาแล้ว (หัวเราะ) เขาก็ผลัดมาแล้วคุณชนะเครื่องเขา เขาก็ต้อง

ผลิตใหม่ลี หาทางใหม่ที่คุณจะต้องชนะเขายากขึ้น ๆ แล้วเขาก็มีระดับความยากง่าย ด้วยนะ คุณก็ปรับว่าคุณจะเล่นอยู่ในเกรดไหน แต่ผมไม่รู้หรือว่าคุณคิดยังไง (หยุดคิด)

บางทีเขาจะบอกเลยตัวใหม่ที่เซดซีหรืออาเซนอลซื้อมา เออ...อาเซนอลซื้อมาชื่อปาร์กเกอร์นี่ เขาบอกว่านี่ ให้อะดับในเกมนี้ ให้เครดิตในเกมมากกว่าโอเวนอีก เขาก็เล่าให้ฟังนะ ปาร์กเกอร์นี่เขารู้จักมานาน แล้วตั้งแต่ไอ้คนนี้นั้นยังไม่มาอยู่ในพรีเมียร์ลีกนี่ รู้สึกว่าจะอยู่อิตาลีหรือยังงั้นถ้าผมจำไม่ผิดนะอยู่กัลโซ ซีเรียเอ เสร็จแล้วก็มาซื้อตัวอยู่ในนี้แล้วก็เริ่มดัง แล้วเขาก็บอกว่าคุณนี่เก่ง ต่อไปนี้จะเก่งกว่าไมเคิล โอเวนอีก เขาจะดูเลยว่าทีมนี้มีใครบ้าง มีใครบ้างแล้วก็จะดูว่าทีมนี้ควรจะซื้อใครเข้ามาเสริมทีม สมมติว่าทีมในดวงใจเขา เขาเชียร์ลิเวอร์พูลนะครับ เขาก็คิดว่าถ้าจะเอาคนนี้นั้นมาละ คนนี้นั้นเก่งอะไรอย่างนี้ วางแผนว่าจะซื้อมาอะไรทำนองนี้

ผู้วิจัย: ยังไงก็ดีกว่าให้เล่นเกมก้าวร้าว รุนแรงใช้ใหม่คะ

ใช่ ๆ ฆ่ากันเสร็จแล้วก็เอาปืน เอาอาวุธเขามาทำร้ายเขาอีก ดึกว่าเยอะ ให้ออย่างนี้นั้นมันทำให้เด็กมีความรู้ด้วยนะเกี่ยวกับนักเตะชาติอื่น ๆ ว่าคนนี้มีฝีมือเป็นยังไง เริ่มเล่นฟุตบอลตั้งแต่อายุเท่าไร สังกัดสโมสรอะไรมา ก็เอามาประมวลแล้วมาคำนวณว่าทีมนี้แข็งแกร่งสมควรจะได้แชมป์อะไรบ้าง แทกติกจะวางยังไงได้ เอาข้อมูลมาวางแผนต่าง ๆ ทั้งทางโครงสร้างทางการเงิน การบริหารทีม บริหารผู้เล่นอะไรต่าง ๆ คือ ให้เด็กรู้จักเอาข้อมูลดิบมาย่อย ผมว่าผู้ปกครองที่เขาต่อต้านเรื่องเล่นเกมนี้ก็เพราะว่าเขาอาจจะไม่เข้าใจเกม เขาอาจจะไม่สนใจกีฬาหรือไม่สนใจฟุตบอลบอล หรือ อาจมีภาระทางด้านการทำงานมากเกินไปอะไรทำนองนั้น เขาคงไม่คิดตรงนั้นว่าเกมสามารถฝึกให้เด็กได้คิดได้ใช้สมองได้ แต่ผมเห็นเกมนี้แต่แรกผมก็สนับสนุนให้เขาเล่นเลยนะ เค้าบอกว่า เออ เกมนี้นี่เป็นผู้จัดการทีมซื้อตัวนักเตะ นี่มีเงินจำกัดนะ มีเพดานบิน ไม่ใช่มีเยอะเยอะพอซื้อเยอะเงินพอหมดก็ได้ แต่ว่าถ้าเพื่อรู้จักซื้อแล้วก็มาสร้างทีมก็แข็งแกร่งได้ ไม่ใช่ว่าใช้เงินพรวดพราเอ้อ แล้วเด็กก็ใช้เงิน รู้จักใช้ด้วยนะ นักเตะตัวไหนแพงเขาก็ไม่ซื้ออะ เวลามาใช้ในชีวิตประจำวันลงทุนธุรกิจอะไรก็จะใช้หลักการอย่างนี้ได้ เรื่องจุดคุ้มทุนทางธุรกิจก็เหมือนที่เราฝึกให้น้องเขาบริหารคน บริหารเงิน ไปด้วย

ผู้วิจัย: อย่างนี้คุณพ่อที่รู้จักเกมที่น้องเล่นหมดเลย รีเปล่าคะ

คงไม่ถึงขนาดนั้นหรอกครับ จะรู้จักแต่อันที่เห็นเค้าเล่นประจำ ๆ หรือ อันไหนที่ผมเห็นว่ามันเข้าท่า หรือ ไม่เข้าท่ามากอย่างนี้ผมก็จะถาม

ผู้วิจัย: เวลาที่น้องซื้อเกมกลับมา ต้องบอกให้ที่บ้านรับทราบรีเปล่าคะ

ไม่อะ เค้าก็มีโลกส่วนตัวของเค้า

ผู้วิจัย: คิดว่าเนื้อหาเกมที่สาธิตมีผลต่ออารมณ์ทางบวกหรือลบอย่างไรคะ

พฤติกรรมเล่นเกมอื่นมันจะก้าวร้าวมากกว่านะ อย่างเกมรถแข่งนั้นเค้าจะจริงจังมาก เกมผู้จัดการ ผมมองว่ามันกลับทำให้เด็กไม่ก้าวร้าวด้วยซ้ำไป พอผมเห็นเค้าเล่นแพ้หรือวางแผน ผิดไป แล้วก็เล่นกันต่อ มันก็ไม่มีผลอะไร นอกจากบางการแข่งขันที่สำคัญจริง ๆ อย่างนัดชิงชนะเลิศอย่างนี้ เค้าก็เคยเล่าเหมือนกันว่าแพ้ก็เลยออกมาก่อนไม่เซฟ เพื่อวางแผนใหม่ ผมก็ถามว่าแล้วชนะใหม่ แกก็บอกว่าชนะลี ตอนแรกกองหลังมันรั่วไป

เกมมีปัญหาแล้วให้ลองแก้ไข ผมว่ามันดีกว่าเกมที่พอแพ้แล้วไปเริ่มตั้งต้นใหม่อย่างนั้นเด็กจะหงุดหงิดมากกว่า แล้วเกมแบบนี้ความสำเร็จมันไม่ใช่เล่นเดี่ยวเดียวก็ชนะ แก๊งก็ได้ค่อย ๆ ฝ่าฟันกันไป แล้วก็รู้จักคำว่ามานะอดทน คิดหาหนทางที่จะแก้เกมแก้สถานการณ์ให้ได้ มันก็เหมือนของจริง ๆ หละฮะ ต้องใช้สมาธิมากกว่าอารมณ์ ไม่งั้นจะมองเกมพลาดไปหมด อ่านเกมไม่ขาด

ผู้วิจัย: ในสายตาของคุณพอคิดว่าเกมนี้ออนข้างจะส่งผลดีกับวัยรุ่นรุ่นใหม่คะ

คือ ถ้าเราได้รางวัลหรือเราได้ชนะแล้วอยู่อันดับต้น ๆ ของเกม มันก็เป็นความภาคภูมิใจแล้วนะ ถ้าเกิดคุณได้แชมป์ขึ้นมาก็ถือว่าคุณชนะแล้ว ประสบความสำเร็จแล้ว นั่นก็คือคะแนนนะ คุณชนะคุณก็ได้สามแต้มอะไรทำนองนั้น ก็เหมือนกับฟุตบอลในชีวิตจริงเลย ผมก็ดู ผมก็สนใจฟุตบอลนะ แต่ผมไม่รู้จักนักฟุตบอลเยอะเท่าเค้านะ เค้ารู้จักหมดเลย รู้เยอะหมด รู้เยอะมาก แต่ก็มีบางอย่างแบบนิสัยเขาเป็นคนถ้าถามมาก ๆ เขาจะไม่ค่อยอยากตอบ เหมือนกับว่าเค้าอหิวาต์ เค้ารู้มากแล้วไม่อยากพูดกับคนที่ไม่รู้ ไม่รู้เรื่องแล้วมาคุยกับเค้าอะไรอย่างนี้ ในบ้านถ้าน้องสาวเขามาถาม คนนี้เป็นใครอะไรอย่างนี้ เขาจะไม่คุยด้วย ทำนองว่าเค้ามีความรู้เยอะแล้วอหิวาต์ ไม่ตอบอะไรอย่างนี้ อีกรูปแบบมันก็มีอีกแต่ตลอดไม่ใช่หรอกฮะ อย่างเช่นเดี๋ยวนี้ตัวนักตะมันก็แยกเป็นแต่ละทีมไปแล้ว ลิเวอรพูลแยกไปแล้ว ก่อนหน้านั้นมันเป็นแบบเล่นแบบรวบยอดไปเลย เดี่ยวนี้มันเจาะเป็นทีม ๆ เลย คุณชอบทีมไหน คุณจะเป็นผู้จัดการทีมไหน คุณก็เข้าไปเล่นเป็นผู้จัดการทีมนั้นเลย ก็ดีครับดี

ผู้วิจัย: จากประสบการณ์ที่เจอมา ขณะที่เล่นเกมนี้หรือหลังจากที่เล่นเกมนี้เองมีพฤติกรรมอะไรที่เปลี่ยนไปบ้างไหมคะ

ใช่ ๆ เราจะชวนเขาไปไหนไปทำอะไรคือไม่ยอมไปเลยนะ เค้าจะอินอยู่ในเกมตลอดกว่าจะเลิกก่อนต้องขอเซฟไว้ แล้วมาเล่นวันหลังอะไรทำนองนี้ บางทีก็หงุดหงิดเพราะว่าเราไปเร่ง เขามากไป บางทีบอกว่าจะกลับบ้านแล้วอะไรอย่างนี้ เขาขอเวลาก่อนเกมยังไม่จบ กำลังแข่งกันอยู่อย่างนี้ เราก็ไปบอกให้เขาเลิก บางทีเราก็ต้องรอเขาจะครับ แล้วก็ไม่ค่อยดีว่าบางครั้งเขาจะสนใจเกมมากกว่ากินข้าว อาบน้ำ แต่ก็ไม่ได้ถึงขนาดว่าเล่นเกมนี้แล้วจะไม่คุยกับใครเลยนะ

ผมกลัวอย่างเดียว คือ เขาจะติดมากจนกระทั่งมันจะขาดไม่ได้เลย กลัวอย่างนั้นเท่านั้นเอง แล้วเวลาไปเที่ยวกัน ไปเที่ยวไหนเขาจะเอาโน้ตบุ๊กไปด้วยนะ เอาไปเล่นต่อ...(หยุดคิด) บางทีมันเกินความจำเป็นเราต้องบอกเขาไม่ได้มีวันนี้วันเดียวนะ มันยังมีวันหลังจะเล่นให้มันทะลุไปเลย เล่นให้จบไปเลยหมายความว่าเล่นให้ชนะไปจนจบฤดูกาลเลยอย่างนี้ไม่ได้ เขาเป็นคนแบบมุ่งมั่นมากกว่าจะให้ชนะให้ได้ แล้วบางทีเขาแพ้เขาไม่ยอมนะ มีความรู้สึกว่าเขาต้องชนะ ๆ อยากเอาชนะ ทำนองนั้นแหละ ยิ่งเช่นคาเบรียลนี้มันจะมีเกมใหม่ ๆ เข้ามาเรื่อย พวกนี้มันก็จะพัฒนาที่จะเอาเกมใหม่ ๆ มาเล่น ถ้าเผื่อคุณไปเรียนที่โรงเรียนอื่นมันจะไม่มีเลยนะ จะไม่รู้เรื่องเลย เด็กแต่ละคนถามไม่รู้เรื่อง แต่ที่โรงเรียนนี้มันไม่รู้สิ เป็นเพราะผู้ปกครองเขาส่งเสริมด้วยมั้ง ส่งเสริมให้มาเล่นแล้วเด็กก็รู้จักพูดคุยกัน เล่นเกมนี้สิ มันก็เอามาเล่นกัน ถามกัน บางทีไม่เข้าใจก็โทรถามกันว่าเล่นอย่างนี้ ๆ เป็นยังไง ๆ แล้วลูกผมก็ไปเรียน ECC มันก็มีคอมพิวเตอร์ใช้ใหม่ครับ แล้วในสังคมคอมพิวเตอร์ของที่เค้าเล่นกันใน ECC เขาก็เหมือนกับสังคมในเซนต์คาเบรียลเลยคือเขาก็ชอบเล่นเกมฝึกสมองพวกนี้ มันก็

มันหนะครับ แต่ถ้าเผื่อเด็กไม่ได้ อยู่ในสังคมพวกนี้มันก็ไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ ไม่รู้จัก ไม่รู้เป็นยังไง แล้วอีกอย่างลูกผมก็ชอบฟุตบอลเป็นการส่วนตัวอยู่แล้ว เขาก็สนใจนักเตะคนโน้นมาจากไหน คนนี้มาจากไหน อายุแค่ 14 เองมั้งรู้หมดเลย (หัวเราะ) ถ้าเขาเล่นได้ก็ควรจะส่งเสริมมากกว่าต่อต้านนะครับ เพราะว่าเขารู้จักวางแผนนี่อย่างที่บอก แต่บางที่เขาเบื่อก็ไปเล่นเกมอื่น เช่น เกมเตะฟุตบอลธรรมดาอย่างนี้เขาก็ไม่ได้วางแผน เตะบอลเขาจะอยู่ที่ไหน เขาก็เอาอยู่ที่นั่นเลย แล้วเตะบอลกันเฉย ๆ แยกลูก เลี้ยงไปเลี้ยงมาทำนองนั้นครับ ถ้าเด็กเล่นได้ก็ให้ เล่นไปเหอะครับ อย่าไปคิดว่ามันยากไปซะก่อน แล้วถ้าเผื่อเด็กมันเล่นได้แหละ แล้วเราจะไปไม่ให้มันเล่นหรือ ไปกีดกันได้ไงล่ะ บางทีเด็กมันเก่งกว่าเราตอนที่เรายังเด็ก เรายังต้องยอมสนับสนุน ไซ้ไหมฮะ

ผมเข้าใจว่าเกมคอมพิวเตอร์มันจะเป็นอีกระดับหนึ่งนอกจากวิดีโอเกม วิดีโอเกมจะพวกเด็ก ๆ ละพวกเด็ก ๆ ที่แบบเริ่มหัดเล่นเกมหรือว่าหัดเล่นเกมระดับกลาง ๆ ไม่ถึงขนาดสูงเหมือนคอมพิวเตอร์ เพราะคอมพิวเตอร์นี้มีความจำเพาะกว่า มันมีกราฟิกที่สวยกว่าถ้าเกิดพัฒนาจากเล่นเกมคอมพิวเตอร์ได้ ต่อไปเรื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมอื่นเขาก็น่าจะเล่นได้ ไม่ใช่ว่าเล่นเกมอย่างเดียว เล่นแล้วเอามาใช้อย่างอื่นได้ เอามาใช้งานออฟฟิศ เอามาใช้งานอย่างอื่นได้ รู้จักเซฟ รู้จักไดรฟ์ รู้จักไรท์ รู้จักก็อปปี้ รู้จักอะไรขึ้นมาเวลาเกิดปัญหาเขาต้องรู้ว่าเปิดเครื่องยังไง รู้ว่าเวลามีปัญหาอย่างนี้แก้ไขยังไง เหมือนกับเป็นการสอนเขาไปในตัวไม่ต้องไปเรียนคอมพิวเตอร์โดยตรง เขาไรท์ เขาก็อปปี้แผ่นได้ด้วยนะ ผมยังทำไม่ได้เลย ผมก็ไม่ค่อยรู้เรื่องนะเรื่องคอมพิวเตอร์คอมพิวเตอร์นี้ถ้าเรารู้จักดมันรู้จักทำกับมัน รู้จักเล่นกับมันเราก็จะมีทักษะเพื่อไปทำอย่างอื่นต่อนะ เช่น ไปหาข้อมูล ไปดึงข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เรากดบอย ๆ ทำอะไรบอย ๆ เราก็อธิบายพวกเทคโนโลยีสมัยนี้เค้ามีหลักการกันยังไง มันจะต่อความสามารถออกไปถึงการใช้เครื่องมือ เครื่องมืออื่นได้

บางทีผมเรียกลูก แล้วเค้าไม่ทำอะไรผมก็มีโมโหเหมือนกัน เพียงแต่ไม่ต้องโมโหหรือไปตีไปตบ เพียงแต่ว่ามั่ง ดมั่งหรือไม้ก็ต่าบ้าง พุดกับเขาคำสองคำเขาก็เชื่อเราแล้วเขาก็หยุดเล่นต้องดูว่าเขาเล่นอะไรแล้วก็ต้องเข้าใจเขาด้วย หากไปใช้อารมณ์อีกหน่อยเด็กก็จะไม่เข้าใจเรา ไม่เข้าใจกันแล้วต่อไปก็อาจจะมอดคติดกับคุณพ่อคนนั้น ผู้ปกครองท่านนั้นตลอดไปเลย ซึ่งมันไม่ดีสินะ ผมว่าดีมากกว่าที่ลูกเราเล่นเกมเป็น ถ้าเผื่อคุณไปคุยกับเขาแล้วเล่นไม่เป็นนี่แสดงว่าลูกคุณไม่พัฒนา ไม่รู้จักว่าโลกเค้าไปถึงไหนกันหมดแล้ว เค้าเรียกว่าอะไรนะล้ำหลัง ไม่รู้จักเลยอะไรที่เป็นของใหม่ ดีกว่าอยู่เฉย ๆ อ่านหนังสืออย่างเดียวเรียนอย่างเดียว เด็กมันก็เครียดนะ เกมมันจะมาช่วยตรงนี้

ผู้ปกครองลำดับที่ 10

18 กุมภาพันธ์ 2547

ผู้วิจัย: ปกติน้องคุณพ่อเป็นคนไปซื้อเกมกับน้องรีเปล่าคะ

เค้าชื่อของเค้าเองฮะ ก็จะติดกระเป๋ามาจากโรงเรียน

ผู้วิจัย: ให้อิสระกับเค้าในการเลือกเลยรีเปล่าคะ

คือผมมีลูกชายสองคนน้องคนที่ 10 นี้เป็นคนเล็ก ตั้งแต่พี่เขาโตขึ้นมา ก็เห็นมีการเล่นเกม Play Station อะไรของเขาเนี่ยแหละครับ มาเกมคอมพิวเตอร์ ซึ่งผมก็เข้าใจว่าคงจะใช้เวลา ซึ่งบางครั้งเราอยากให้อ่านหนังสือเอาไปเล่นเกม ก็ห่วงอยู่ แต่บังเอิญก็อาจจะเห็นว่าผมก็รู้จักนิสัยลูกชายผมดีว่าเป็นคนชอบกีฬา หนะอะ แล้วก็คิดว่าเขาเนี่ย ชอบเกมยังไง ใหม่ ๆ ผมก็คิดว่าเขาเล่นเกมอะไร ก็มักจะเป็นกีฬาถ้าเป็นเนื้อหาที่ดูแล้ว ก็แบบถ้าเป็นประเภทที่ไม่เสียหาย ผมไม่ห้ามครับ

ผู้วิจัย: คุณพ่อคุณแม่เป็นคนออกค่าเกมให้น้องหรือเปล่านั้นคะ

ไม่ เค้าก็จะใช้เงินสะสมของเค้าเอง

ผู้วิจัย: อย่างเค้าซื้อเกมเองอย่างนี้หนะคะ เค้าต้องบอกให้ที่บ้านทราบไหมคะว่าวันนี้ซื้อเกมมา

ไม่ต้องอะ ไม่ต้อง ไม่ได้เข้มงวดตรวจตรากันถึงขั้นนั้น มันจะเป็นไปในลักษณะของการเล่าสู่กันฟัง มากกว่าว่าวันนี้เค้าซื้อเกมมา แล้วมันเกี่ยวกับอะไร ถ้าเค้าไม่เล่า ผมก็ไม่ซักไซ้

ผู้วิจัย: มีความเห็นอย่างไรกับเกมที่สาดิตบ้างคะ

อ้อ อย่างเกมอันนี้ผมรับได้อยู่แล้วครับ จำได้ว่าก่อนหน้านี้เขาจะมีอะไรเกี่ยวกับเรื่องสามก๊กใช้ใหม่ครับ อะไรอย่างนี้ บังเอิญผมอะไรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวางแผนผมส่งเสริมอยู่แล้ว ไม่เคยห้ามเลย ยกเว้นว่าใกล้ ๆ สอบ บังเอิญผมทำงานเกี่ยวกับการวางแผนมาตลอดนะอะ ดังนั้นถ้าลูกจะไปสนใจวางแผนอะไรมันก็ดี อย่างเกมนี้มันก็ช่วยให้คิดเป็นระบบ จัดความสำคัญก่อนหลัง วางแผนการเรื่องคน รู้จักผันงบประมาณ ผมค่อนข้างจะหัวสมัยใหม่ ผมเองก็เรียนต่างประเทศมา แล้วนี่ลูกชายคนแรก พอลูกชายคนแรก จบ ม. 2 ผมก็ให้ไปเรียนมัธยมปลายที่อเมริกา นี่ก็ตั้งใจว่าเรียนอีกปีพอลบ ม. 2 ก็คงให้ไปเรียนอเมริกาเหมือนพี่ ผมว่าสิ่งที่แตกต่างกันจริง ๆ ถ้าให้ผมวิเคราะห์โดยส่วนตัวมันต่างกันว่า Attitude นะครับ ผมไม่แน่ใจว่าจะระบบการศึกษาเมืองไทยสอนให้เด็กไปทางแนวไหน แต่ที่นี้ผมเชื่อเรื่องทัศนคติของคน ซึ่งทัศนคติของคนมันมาจาก 2 ตัวหลัก ๆ ก็คือเขาเรียกว่าเป็น Education เป็นเรื่อง Culture เป็นเรื่องของการเรียนรู้ แล้วก็ เป็นเรื่องของวัฒนธรรม ที่นี้ขณะที่ผมสอนลูกเป็นวัฒนธรรมแบบไทย ๆ แบบเอเชีย การที่ผมเปิดโอกาสให้เค้าเล่นเกม ส่วนตัวผมคิดว่าก็ให้เขาเรียนวิชาการใหม่ ๆ ใช้ใหม่ครับ ไม่เช่นนั้นมันจะตามโลกไม่ทัน อิทธิพลของเกมมันอยู่ที่การวางพื้นฐานการปลูกฝังวุฒิภาวะทางความคิดจากของพ่อแม่เป็นหลัก ส่วนเพื่อนกับสังคมเป็นส่วนเสริม

ผมโชคดีหนึ่งที่ลูกชายพุดรู้เรื่อง ใช้ใหม่ครับ จะมีที่บางครั้งเผลอหนะครับ เด็กแน่นอน เวลาที่เด็กเขาเพลินเขาจะเผลอ แต่พอเราเตือนเข้ามามันเลยเวลานะดูหนังสือได้แล้ว เขาก็เออ เขาเผลอไป เขาก็ปิด เขาก็ดูหนังสือ ผมเป็นทั้งเพื่อนด้วย เป็นพ่อกับเป็นเพื่อนกับลูกนะครับ ไม่งั้นเขาไม่กล้าปรึกษา แต่บางทีเราเลี้ยงลูกกันคนละแบบ อย่างน้องนี้มีเพื่อนแล้วผู้ปกครองก็เจอกัน ปรากฏว่าแนวความคิดเรื่องการเลี้ยงดูลูก เขากับผมคนละแบบ คนละแนวเลย แนวอย่างนั้นผมไม่เห็นด้วย โทษขนาดนี้แล้วแม่ยังไปรับ ยังให้แม่ถือกระเป๋าเดินหน้านี้ ผมเห็นแล้วก็คิดว่าอะไรกัน แล้วจะทำอะไรเป็น เพราะมันต้องเป็นผู้บังคับตัวเองด้วย เกมก็เหมือนกันไม่ใช่พ่อแม่ต้องมาเลือกให้หมด วางแนวให้หมดอะไรเล่นได้ไม่ได้ แล้ววิวัฒนาการของเด็กในช่วงสิบกว่านี้ผมมองเขากำลัง

พัฒนาเต็มที่ เพราะฉะนั้นถ้าวกกลับมาเกมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการวางแผน การใช้ความคิด การใช้อะไรนี้ ผมว่าเป็นสิ่งที่ดีนะ

ผู้วิจัย: ในฐานะที่คุณพอเป็นนักวางแผน สิ่งที่เราวางแผนในเกมนี้ พอถึงชีวิตจริง จริง ๆ แล้วคิดว่าเค้าจะได้เอาไปใช้ไหมคะ เพราะมันเป็นคนละสถานการณ์กัน

(หัวเราะ) เป็นคำถามที่ดีครับ ผมตอบอย่างนี้ได้ไหมครับ ผมคิดว่ามีหลายคนมากเลย ที่เรียนจบมาแล้วไม่ได้ทำงานในสาขาที่ตัวเองจบมา แต่ทำไมเขามีความสำเร็จในชีวิต เพราะว่าการทำงานที่เขาเรียนปริญญาตรีเรียนอะไรขึ้นมาเนี่ย เป็นการฝึกคนให้รู้จักศึกษาปัญหา ให้รู้จักคิด ให้มีวุฒิภาวะใช้ไหมครับ ซึ่งอันนั้นพอไปทำงานถึงเขาไม่ได้เรียนมาเขาก็ประสบความสำเร็จได้ มันคงไม่ต่างกันหรอกฮะ เกมมันก็ช่วยในเรื่องของการวางแผน การฝึกขั้นตอนการคิด ความชำนาญในการคิดได้เหมือนกัน เรื่องความคิดนี่อายุต่างกัน สิ่งแวดล้อมต่างกัน ก็คิดอีกแบบหนึ่ง ใช้ไหมฮะ เราคงไม่สงสัยว่าพอทำไมเราอายุมากขึ้น เรามองเรื่องเดียวกันไปอีกแบบหนึ่ง เพราะประสบการณ์ของเราในอดีตมันเริ่มตกตะกอน ขณะที่ตอนเราเป็นวัยรุ่นเราก็ไม่มองอย่างนั้น ประสบการณ์เยอะความคิดก็ยิ่งเปิดกว้าง ผมก็ได้เจาะจงเป็นพิเศษว่าเกมนี้ดีนะ ผมเพียงแต่บอกว่าการที่ได้ฝึกวางแผนฝึกคิด ฝึกว่า เออทำอย่างนี้แล้วมันจะล้มเหลวหรือจะสำเร็จ ผมว่ามันก็ดีนะ เล่นเกมมันก็สร้างสรรค์ได้ แต่หมายความว่าต้องจัดสรรเวลาให้ถูก เช่นเด็กเลิกเรียนกลับมาอยู่บ้านหลังจากทานข้าวนี้ มีเวลาสองสามชั่วโมงหรือตั้งแต่กลับมามีบ้าน สามชั่วโมงบอกว่าลูกต้องอ่านหนังสือทั้งสามชั่วโมงผมไม่ทำอย่างนั้น ผมบอกโอเคถ้าอยากจะทำเล่นสักชั่วโมงนึง อ่านหนังสือชั่วโมงนึง แล้วเดี๋ยวมาคุยกับพอมาท่าอะไรกันสักชั่วโมงอย่างนี้ผมโอเค แต่เล่นเกมอย่างเดียวสามชั่วโมงนี่ผมไม่ให้นะ (หัวเราะ) ผมไม่ให้ คือ ถ้ารักจะเล่นก็ต้องบริหารเวลาให้เป็น ต้องมีอะไรให้มันครบ อย่าทำอย่างใดอย่างหนึ่งมากเกินไป เด็กเรียนโรงเรียนมาทั้งวันแล้ว แต่ถ้าจะไม่อ่านหนังสือเลยไม่ทำการบ้านเลยก็ไม่ถูกต้อง ใช้เวลาทั้งหมดอ่านหนังสือทำการบ้านอย่างเดียวก็ไม่ถูกต้อง ผมโชคดีที่เกมรุนแรงพวกนี้ผมไม่เคยเห็นลูกผมเล่นเลย ส่วนใหญ่จะเล่นแต่เกมกีฬาตบปลา แข่งบาสเกตบอล เกมกอล์ฟต่าง ๆ แต่ว่าผมไม่เคยเจอว่าลูกผมชอบลักษณะก้าวร้าวหรือหมกมุ่นกับมันอย่างนั้น ก็คงต้องคุยกันหน่อย การเล่นเกมต้องดูที่หนึ่งเรื่องดีมีประโยชน์ สองไม่ก้าวร้าว สามได้ใช้เหตุผล

ผู้วิจัย: คิดว่าเกม Championship Manager มีประโยชน์ทางด้านสติปัญญาอย่างอื่นอีกไหมคะ

(หยุดคิดไปครู่หนึ่ง) คงเป็นเรื่องของภาษานะครับ ฝึกการอ่าน การจับใจความภาษาอังกฤษ ได้ศัพท์กีฬาจำพวกนี้...แล้วก็ทำให้เข้าใจธุรกิจการกีฬาได้ดีขึ้น

ผู้วิจัย: เนื้อหาของเกมกับอารมณ์ล่ะคะ

ประโยชน์ที่ได้คงจะเป็นเรื่องของความสนุก ได้ความภาคภูมิใจเมื่อเล่นสำเร็จ เค้าแน่ เค้าเก่ง ปลอดภัยของเกมนึงได้ ความจำก็น่าจะช่วยให้

ผู้วิจัย: มีส่วนไหนที่เป็นทางลบไหมคะ

คือ ถ้าไม่ก้าวร้าวรุนแรง ไม่ใช่เกมลามก ก็คงจะไม่เลวร้ายอะไรนะฮะ ผมมองว่ามันก็ เป็นการระบายออกของเค้าอย่างหนึ่ง แล้วก็อย่าเล่นให้มันมากเกินไป เค้าแบบพอดี ๆ

ผู้ปกครองลำดับที่ 5

19 กุมภาพันธ์ 2547

หมายเหตุ ผู้วิจัยนัดผู้ปกครองไว้เวลาบ่ายสองโมงที่บ้าน แต่เมื่อไปถึงพี่สาวของวัยรุ่นกลับไม่อนุญาตให้เข้าพบ โดยให้เหตุผลว่าคุณพ่อไม่น่าจะรู้เรื่องและมีปัญหาเรื่องสุขภาพจึงไม่อยากจะเข้าไปรบกวน ผู้วิจัยจึงขอสัมภาษณ์พี่สาวเป็นการทดแทน แต่ก็ได้รับการปฏิเสธ จึงทำได้แค่นำเอาหนังสือเฉลยเกมตัวอย่างให้ชม พร้อมกับขอความกรุณาว่าขอเรียนสัมภาษณ์เพียงสองสามข้อเนื่องจากผู้วิจัยเดินทางมาไกล (ยื่นสัมภาษณ์นอกรั้วบ้าน)

ผู้วิจัย: จากที่ผู้ปกครองเคยเห็นเกม Championship Manager ผ่านตามาบ้าง ไม่ทราบว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อเกมนี้คะ

ถ้าเอาทั่ว ๆ ไปมันก็ทำให้เด็กมีการบริหารอะไรได้ เป็นการย่อเอาระดับของผู้ใหญ่มาให้เด็กไว้ใช้งานอะไรอย่างนี้มั้ง เคยเห็นบ้างนะ แต่ไม่รู้เรื่องหรอก ที่บ้านไม่สนใจเลยจะเล่นอะไร จะทำอะไร ก็ยังเหมือนเดิมนี้ แต่แบบอะไรที่มันไม่ดีโหด ๆ อย่างนี้ บางทีเราก็ตีเสียว ๆ เหมือนกันนะว่าเขาจะเอาไปใช้กับเพื่อนหรือเปล่า อย่างพอเขาทำร้ายคนในเกมได้มาก ๆ เขาก็จะคิดว่าเขาไปทำร้ายเพื่อนถ้าเวลาเค้าโมโหเลือดขึ้นหน้าอย่างนี้ได้หรือเปล่า คิดว่าจะบังคับให้เพื่อนทำอย่างโน้นอย่างนี้ได้หรือเปล่า แต่ก็เล่นไปเถอะนะ อย่างน้อยก็ได้รู้จักอะไรหลาย ๆ อย่าง หัดใช้คอมพิวเตอร์

ผู้วิจัย: ไม่ทราบว่าที่บ้านมีเงื่อนไขในการควบคุมการเล่นเกมน้องบ้างไหมคะ

พี่ก็จะเตือนเขาว่าอย่าเล่นให้มันมากเกินไป กินข้าว ดูหนังสือบ้าง ต้องอ่านหนังสือก่อน

ผู้วิจัย: น้องซื้อเกมเองหรือเปล่านั้นหรือพอซื้อมาต้องบอกให้ที่บ้านทราบไหม

ไม่มีหรอก เค้าซื้อมาเค้าก็ไม่มาบอก อย่างเล่นที่ร้านทุกวันเราก็ไม่รู้ว่าเค้าไปเล่นอะไรกันบ้าง เด็กผู้ชายอะนะ ก็ไม่อยากจะยุ่งกับเค้ามาก เช็คเกมในเครื่องที่บ้านไปเค้าก็ยังออกไปเล่นตามร้าน ตามบ้านเพื่อน ไม่มีประโยชน์ ที่บ้านก็ไม่มีใครมีความรู้เรื่องนี้เหมือนกัน พี่เองโตแล้วก็ไม่เล่น ไข่จะซุกเกมไว้ในเครื่องส่วนไหนอะไรยังไง ก็ไม่รู้ว่าจะเช็คจากตรงไหน เตี่ย แม่ ยิ่งไปใหญ่ ก็ปล่อยไป พุด ๆ สอน ๆ ให้พอรับผิดชอบก็เอาแล้ว

ผู้วิจัย: น้องเป็นคนจ่ายค่าเกมเองรีเปล่าคะ

พี่จะออกเงินประจำอาทิตย์ให้เค้าเข้าวันจันทร์ ที่เหลือให้เค้าคุมเงินเอาเอง จะซื้อจะเล่นตามร้าน หรือยังไง บางทีเตี้ยเค้าก็ถามว่า เงินพอไหม เค้าสงสาร ก็เพิ่มให้

ผู้วิจัย: อย่างเกมผู้จัดการทีมนี้หนะคะ คิดว่าเป็นยังไงบ้างคะ

ก็น่าจะดีนะ ก็ฝึกความคิดดี เล่นแล้วอาจจะฉลาดขึ้นนะ ก็ไม่เห็นจะมีปัญหาอะไรนี่ ก็มีความรู้พวก กีฬา การบริหารธุรกิจขึ้นมา วางแผนอะไรอย่างนี้ ซึ่งมันตรงแนวกับกิจการที่บ้าน ก็น่าจะดี เล่นเกมมันสนุกกว่า อ่านหนังสือด้วยใจ ก็เป็นตัวเรียนลัดดีนะถ้าเค้ารู้จักเลือกเล่น

ผู้วิจัย: เนื้อหาเกมแบบนี้คิดว่าส่งผลกระทบต่ออารมณ์ยังไงบ้างคะ

ไม่หรอก ก็แค่ขงเล่น ก็ดูน่าสนุกนะ แล้วก็ไม่ก้าวร้าว มันก็น่าจะสนุกดี พี่ให้เวลาน้องเท่านี้ ได้ไหม

ผู้ปกครองลำดับที่ 6

19 กุมภาพันธ์ 2547

ผู้วิจัย: คุณแม่มีส่วนสนับสนุนการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของน้องเช่น การพาไปซื้อ การช่วยเหลือ หรือ การออก ค่าใช้จ่ายอย่างไรบ้างคะ

พี่เลี้ยงลูกนี่พี่เลี้ยงด้วยตัวเองไม่จ้างคนงาน ไม่ไว้ใจเลย เพราะพี่คิดว่าลูกนี่เหมือนชีวิต ชีวิตหนึ่งนะ เราไปฝากไว้กับใครแล้วทีหลังมันไม่คุ้ม จะไปร้องเร่แห่กระเซิงหรือจะไปโทษใคร ก็ต้องโทษตัวเองมันสายเกินแก้ เพราะฉะนั้นพี่เลี้ยงแบบตามธรรมชาติ ก็คือตื่นขึ้นมาอะไรอย่างนี้ จะต้องเตรียมอาหารพอลูกทานข้าวเสร็จแล้ว จะต้องต่อด้วยนม จะไม่มีขนม ลูกจะกินท็อฟพี่ไม่เป็นสักคน พี่เป็นคนเครียดเรื่องลูกนะ ไม่ไว้ใจใครซบถก็จะ ซบเอง เลี้ยงลูกเอง ทำกับข้าวเอง ไม่ไว้ใจใคร แต่พี่จะไว้ใจลูกอย่างเดียว เพราะพี่เลี้ยงมา มีสองคนโตแล้วทิ้งช่วง แปดปีมา มีสองคนเล็ก เพราะฉะนั้นสองคนเล็กเขาเห็นว่าพี่ทำโน่นทำนี่มาเขาเห็นเราทำ โดยที่เราไปต้องไปจ้ำจี้ จ้ำไซเขา เขาจะรู้ไปโดยปริยายว่าทุกหน้าที่เราทุ่มเทกับลูกแค่ไหน แต่ก็ไม่ใช่ว่าตามใจ เรามีเหตุผลที่ว่าเรา ทำหน้าที่ของเราเป็นแม่ ทีหลังมันก็มาว่าเราไม่ได้ว่าเราไม่ให้เขาหรือเลี้ยงไม่ดี นี่คือเห็น ๆ เลย อย่างเขาก็ ทำหน้าที่เรียนของเขาอย่างสุดความสามารถ เราก็ส่งให้เขาเรียน เขาโกยได้ก็โกยไป เขาโกยไม่ได้ก็โทษพี่ไม่ได้ เพราะพี่ก็ส่งให้เขาเรียนโรงเรียนอย่างดีแล้ว เพราะฉะนั้นทุกอย่างอยู่ที่ความเข้าใจ ไว้ใจ เพราะฉะนั้นพี่จะไม่ เครียดเลยหากลูกจะไปเล่นเกมคอมไปติดเพื่อน พี่จะไม่ซีเรียสเลยเพราะลูกมันติดอยู่กับพี่อยู่แล้ว ไปไหนก็ไปด้วยกัน แล้วมีอะไรเขาก็เหมือนกับว่าอย่างคนโตนี้เขายังไม่ไปไหนเลยอยู่แต่บ้าน ไม่ใช่ว่าอยู่บ้านเก็บตัวเป็น หนอนหนังสือนะ แต่ว่าก็เฮฮากับน้อง ไปไหนบอกไป ๆ หม่าม้าไปกินข้างนอกไม่ต้องทำ ๆ เหมือนเพื่อนกันหนะ กอดคอคุยกันแล้วก็เฮฮากับเขา เขานั่งเล่นเกมพี่ก็นั่งเล่นเน็ตอย่างนี้ คือจะมีเน็ต มีคอมฯ อยู่สาม สีเครื่อง ก็แบ่ง ๆ กันไป เพราะพี่ต้องคุยกับลูกอีกคนทางประเทศอังกฤษ ด้วยลูกทุกคนเขาเลยเข้าใจ ไม่มีมีความคิดว่าจะ ออกนอกกลุ่มนอกทางหรือทำผิด

ผู้วิจัย: ให้อิสระในการซื้อเลยใช่ไหมคะ

ใช่ พี่ให้เต็มที่ เพราะพี่รู้จักลูกพี่ไง แต่น้องเค้าจะรอพี่เค้า บ้านพี่ทำอะไรชอบทำด้วยกัน พี่ก็จะให้พี่ชายเค้าถือเงินไว้ ให้เต็มที่ 1,000-2,000 เพื่อลูกอยากได้อีกอื่น เรามีเรากี่ให้ พี่ว่าเราจะไปบังคับว่าอันนี้ห้ามเล่นหรืออันนี้ไม่ได้ มันเป็นไปได้ เพราะว่ามันเหมือนผิดธรรมชาติ อันนี้มันอยู่ที่ว่าเราเลี้ยงลูกแล้วเราไม่ต้องไปสอนด้วยว่าห้าม ต้องทำหรือไม่ต้องทำ เขารู้เอง เรามีแนะนำเขาว่าเล่นมากนี่มันไม่ดี มันเปลืองสมอง สู้เอาสมองกับเวลาตรงนั้นมาทบทวนหนังสือหรือ มาฟังเพลงทำอะไรก็ได้ ถ้ามาพุ่มอยู่กับเกมอย่างเดียว แล้วทีหลังการเรียนเสียแล้วอย่ามาเสียใจ คือพี่ไม่บังคับแต่พี่เน้นเลยว่า พุดกันไว้ก่อนนะ แต่เค้าจะบอกว่าเขาไม่จำเป็นต้องได้ที่หนึ่งแต่เขาก็ได้เกรดสามกว่า เขาเรียนดีคือเขาเป็นเด็กลักษณะที่ว่าเขาเห็นพี่เลี้ยงคนโตแล้วทิ้งแปดปี เค้าเลยเป็นเด็กที่เรียนรู้เร็ว แล้วนี่เขาสอบติดในเซนต์คาเบรียลคือว่าเขาจะมีใครที่เกรดสามกว่าขึ้นไปนี้ เขาเชิญขึ้นเรียน ม.ปลายโดยที่พี่ว่าไม่ต้องสมัครใหม่

ที่นี้ก็เหมือนกับว่าตัวเราก็อายุรุ่นมากก่อน มันเป็นไปได้ที่ว่าจะไม่ให้อย่างโน้นอย่างนี้ มันก็ต้องตามสมัยเปิดกว้าง แล้วตัวเราก็ต้องเรียนรู้ เหมือนกับว่าเรียนรู้ไปเรื่อย ๆ ไม่ใช่อยู่ถอยหลังเข้าคลองหรืออยู่กับที่คือสมัยนี้ไปถึงไหนแล้วเรากี่ นี้ ๆ ไปกับเขาเราจะได้ เราจะต้องอยู่เหนือชั้น กับลูกใจเข้าใจหรือเปล่า เหมือนกับว่าพี่อ้าปากเขาเห็นลิ้นไก่พี่ มันอ้าปากพี่เห็นได้มันอย่างนี้ คือเขารู้ว่าเราไม่ชอบอย่างนี้ แต่เขาอ้าปากนี้พี่รู้แล้วแต่ต้องอย่าทำไปรู้มาก เดียวเขาจะกลายเป็นปกปิด เรารู้แต่เรามาค่อย ๆ หาวิธี เทคนิค หรืออะไรอย่างนี้ พ่อแม่ มันต้องทิ้งช่วงไม่ได้ คล้าย ๆ กับว่าปล่อยปละละเลยเรื่องอย่างนี้ก็ได้ ไม่งั้นทีหลังต้องมานั่งเสียใจ เรารู้ว่าเดี๋ยวนี้เกมมันมีเกี่ยวกับพวกลามกอะไรอย่างนี้ใช่ไหม แต่พี่ไม่ชี้แนะชี้ทาง พี่ก็จะบอกว่าอย่าชี้ิ้วไปดูอะไรที่ไร้สาระคือเราเริ่มจากคำว่าไร้สาระก่อน เขาบอกว่า เฮ้ย ไม่มีหรอก เลยบอกว่าคือสักพักนึง สักอาทิตย์นี้ ก็วันพี่ก็จะเน้นว่า เดียวนี้มีอะไรมั่ว ๆ เยอะนะ ถ้าเจออะไรก็อย่าไปดูนะมันไม่คุ้มนะ มันยังไม่ถึงวัย อะไรอย่างนี้ อย่าไปเสียสมอง อย่าไปไร้สาระมันหลอกเด็กมันอันตราย พี่จะใช้วิธีอย่างนี้ จะไม่พูดว่าไปหรืออะไร ห้ามหรืออะไร ไม่ใช่ คือ ค่อย ๆ ทีละนิด เค้าก็รู้ว่าเป็นลักษณะไหน เพราะว่ามันยังเด็กใจ บางทีพี่ก็จะลงไปเล่นด้วย แบบไม่ให้ทันตั้งตัว โหนมีเกมอะไรบ้าง เรื่องเรียนก็ไม่มีปัญหาเพราะว่าเขาเก่งทั้งเลข เก่งทั้งอังกฤษ เขารู้เองถ้าเขาผิดเวลาเขาจะต้องโทรมาแล้ว กังวลแล้วเพราะเขารู้ว่าพี่ใส่ใจเรื่องลูกไง นั่งรอ นั่งจ้อง นั่งโทรหาเพื่อน เพื่อนก็คนที่สนิทเขา พี่จะต้องจดหมดเลยเบอร์เธอเบอร์อะไร เราไม่หวังลูกเราเสียหรือแต่หวังว่าเกิดไปเจอคนข้างนอกที่ไม่ดี มันหิวลูกเราไปทำไป แต่ลูกเราเราไว้ใจได้อยู่แล้ว เพราะสมัยนี้ไม่รู้ว่าข้างนอกมันเป็นอะไร เรากี่ไม่รู้ว่ามันจะทำยังไง

ผู้วิจัย: คุณแม่จะรู้เลยใช่ไหมคะ ว่าตอนนี้ น้องเล่นเกมอะไรเป็นแบบไหน

พี่จะเป็นนักสืบสืบเอาจากเพื่อน จากพ่อแม่ของเพื่อนเค้า พี่ก็รู้เยอะนะจะรู้ว่าภาพแบบนี้มันเป็นเกมยังไง เกี่ยวกับอะไร เป็นผู้จัดการทีม เป็นอัศวิน เป็นพอมดมอผีอะไรอย่างนี้ มันทำให้เราไปทำอะไร จะจำชื่อเกมเอาไว้ ไปหาในเน็ตดู

ผู้วิจัย: คิดว่าการเล่นเกมส่งผลต่อตัวน้องยังงัยบ้างคะ

อันนี้มันก็แล้วแต่ส่วนตัวของพวกเขา เขาเป็นคนใจร้อน แต่ที่ใจร้อนนี้ มันอยู่ที่ว่าพ่อกันเค้าเริ่มแตกเนื้อหนุ่ม ดูจากวัย แล้วอีกอย่างหนึ่ง เขาอยากจะเรียนโน่นอยากจะทำอะไรนี่ ที่ต้องค่อย ๆ ทนค่อยค่อย ๆ เซียร์จ่ายให้เขาคนเดียว เดี่ยวจะติดขัดเรื่องเงิน ก็อาจจะช้าหน่อยคือจะติดปัญหาเรื่องว่าอยากจะเรียนแล้ว เราไม่มีเงินจะส่งเท่านี้ เขาก็เลยอาจจะเครียด แล้วอีกอย่างหนึ่ง บางทีคุณพ่อเขางานน้อยลงก็เครียดใช้มา แล้วคุณพ่อเค้าบางทีก็อาจจะเป็นคนพูดจาโผงผาง แล้วนี่ก็กำลังอยู่ในวัยเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนอะไร กำลังเป็นหนุ่มอย่างนี้นอนน้อย ที่ก็รู้ว่ามีมันก็มีส่วน แต่ว่าไม่ถึงขนาดว่ามันจะไปทำอะไรไม่ดีหรืออะไร เพราะทุกอย่างเขาก็อยู่ในระดับที่ปกติ มีแต่บางครั้งเขารับฟังเสียงวิงวอนของพ่อไม่ได้ เขาจะบอกว่าอะไรทำไมพูดคนเดียวต้องด่า ที่ก็ต้องขยับตามบอกว่าให้เขาเบา ๆ คือต้องยกให้คุณพ่อเขาคนนึง คุณพ่อเขาทำงานมาตั้งแต่เด็กแล้วเขาเหนื่อย ๆ ทุ่มเทให้ลูกจะตาย อย่าไปซีเรียสอะไรอย่างนี้ เค้าก็จะหลบไปเล่นเกม ขนาดสามสี่ที่ ก็ยังไม่อยากให้เขาดูลูกเล่นนะ ที่รู้ว่าเขาใจร้อน ที่ก็จะดูตัวเองจัดการทุกอย่าง (หัวเราะ) คือเดี๋ยวแฟนที่เค้าจะไม่เข้าใจเพราะเขาอายุเยอะกว่าที่ โทกว่าตั้งเป็นรอบแล้วก็จะห่างกับลูกเยอะ เขาจะไม่เข้าใจ แล้วก็ไม่รู้ เขาก็จะบอกทั่วไป อยากให้นอนเร็ว อย่ามัวแต่ไปเล่นเกม เขาอยากให้ตัดเลย เขาไม่ให้เลย ที่นี้ที่บอกว่าต้องมีบ้างนิด ๆ หน่อย ๆ เดี่ยวไปว่ามันมันก็ไปเล่นข้างนอกหรือ ออกกำลังกายนี่เห็นไหม เขาก็แบ่งกับน้องเขาไป แบ่งกับน้องสาวเขา เขาจะให้น้องสาวเขาเล่นก่อน เพราะว่าเดี๋ยวน้องสาวเขาอนดึก เขาแบ่งเวลากันจะได้ไม่ต้องทะเลาะกัน เขาเลยข้ามไปเล่นฝั่งตรงข้ามบ้านวันนี้เพิ่งไปเล่นเป็นวันที่สอง ที่เพิ่งกลับมาเมื่อกี้ เขาจะบอกพี่ชายคนโตไว้ว่าเขาอยู่ตรงข้าม เดี่ยวบอกหม่าม้าไว้ แต่เห็นกระเปาะรองเท้าเขาแล้วหละ ลูกชายคนโตพอเขารู้ว่าพี่มาแล้วเพราะมันน้องไว้ เค้าจะรีบโทรลงมากบอกไปว่าเค้าอยู่ตรงข้าม เขาให้บอกไปเล่นเกมเดี๋ยวมา เขารับบอกก่อนไปเพราะเดี๋ยวพี่จะว่าเขาว่าเขาไม่ดูแลน้องคือทุกคนจะเข้าใจหมดไป

ผู้วิจัย: คิดว่าเกมนี้ดีมีประโยชน์ต่อสติปัญญาของน้องไหมคะ

เกมนี้ไม่กลัวเลย ไม่กลัวเลยเพราะว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ มันอยู่ที่ว่าเรารู้จักลูกเรามากแค่ไหน เราเลี้ยงกับมือของเราเองมา เราไม่ตามใจลูก เราไม่โอ้อึ้ง หรือไม่ใช่อะไรที่ไปบังคับทุกอย่างมันมีนิยามทุกอย่างมันมีเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ทุกอย่างมันมีความเข้าใจ ในโลกนี้มันก็ไม่มีอะไรนะ มันเป็นไปไม่ได้ว่าอันนี้จะไปโทษเกมอันนี้จะไปโทษคนโน้นคนนี้ มันต้องโทษพ่อแม่ โทษเด็กยังไม่ได้เลย ที่ว่าต้องโทษพ่อแม่เลยหละคือพ่อแม่บางคนเลี้ยงมักจะเอาแต่ใจตัวเอง ก็อย่าเสียใจเกินเหตุถ้าจะเกิดอะไร เพียงแต่ทำปัจจุบัน ณ วันนี้เราเป็นแม่เราเป็นพ่อที่ต้องแก้ไขตัวเองก่อน บางทีพ่อแม่ก็คิดว่า เราเป็นผู้ใหญ่เราผ่านโลกมาก่อน อย่างนี้ เราอย่างนี้ที่ผ่านมา มันไม่ดึนนะ อ้าวถ้าลูกมันไม่เคยล้มมันจะรู้ไหมว่ารสชาติการล้มลงไปเป็นยังงัยก็ข้างหัวมันเลย พี่ยกตัวอย่าง อย่างเกมนี้ไป มันเล่นแพ้มันก็ต้องสู้

ปกติที่จะไม่ไปคอยสั่งคอยสอน บางทีคนเราก็ไม่ชอบโดนคนสั่งกับคนสอนนะ ตัวเราต้องเข้าใจด้วย เราต้องอดทนนะ ต้องอดทนเดี๋ยวมันก็ผ่านไป เราต้องพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ คิดขึ้นมาแล้วมันจะเครียด คือเราพอใจแล้วหละว่าลูกขึ้นดีแล้วนะอย่าไปชวนเขาทำอะไร ที่ไม่สนเลยเรื่องเกมหรือเรื่องอะไรมันอยู่ที่ตัวส่วนมากพ่อแม่จะไม่เข้าใจตัวเองจะไปโทษเรื่องเกมกับโทษลูกมันต้องเห็นใจเด็กด้วย แต่จะไปตามใจให้เขาเล่นเลยก็ไม่ได้มันต้องคนละครั้งทางคือให้แต่ต้องเข้าใจอย่างนี้นะ อย่าไปสั่งเขาต้องอธิบายให้เขาฟังว่า ถ้าหากเงิน

หมดนะโทษกันไม่ได้ ทุกอย่างมากไปก็ไม่ดี แต่ไม่มีก็ไม่ได้อะไรอย่างนี้ เราก็พูดให้เขาฟังว่า ถ้าเกิดขึ้นเอาเงินมาใช้หมดคนเดียวเหมือนอย่างเธอเล่นเกมอย่างเดียวไม่เรียนอะไรจะเกิดขึ้น คิดเอาเองก็แล้วกันนะ ไม่ต้องบอก เราที่พูดอะไรแบบนี้เค้าก็จะฟัง ฟังแล้วก็จะซึ่มอยู่ในสมอง เดียวมันก็นั่นเอง

ผู้วิจัย: กับเกมผู้จัดการทีมฟุตบอลที่สาธิตให้ดูนี้ คุณแม่ชมแล้วมีความรู้สึกยังไงบ้างคะ

เคยดูนะ แต่เราจะไม่เข้าไปนั่ง มันจะทำให้คล้าย ๆ กับว่าเขาไม่มีเวลาส่วนตัว เราจะไปจ้ำจี้จุกจิกกับเขาคนเดียวก็จะเป็นไปไม่ได้ เราทำไม่ได้ตลอด จังหวะที่เราผลอผลบหนึ่งเขาก็ไปแอบได้ มันอยู่ที่ว่าเขาไวใจเขา เราจะบอกเขาเลยจะทำอะไรก็แล้วแต่เธอนะตามใจ อยากเล่นเกมมาก ๆ ก็ทำให้ตัวเองเสียสมอง แล้วก็เสียการเรียน แล้วก็ลุ่มหลงไปกับสิ่งไร้สาระข้างนอกก็ตามใจ เดี่ยวนี้มีอะไรหลอก ๆ เยอะนะ จะเน้นอย่างนี้ ต้องเรียนรู้อะไรเล่นได้ก็ชั่วโง่ง อย่างเกมนี้ก็ไม่มีปัญหา อย่างเกมนี้ก็ดีนะ ถ้าหากว่าเอามาใช้ที่หลังเขาได้ฝึกทักษะตรงนี้ เป็นอะไรที่เขาได้เริ่มต้นฝึกตรงนี้ ที่หลังเขาเอามาใช้กับการเรียนกับการทำงานในระดับต่อไปได้ด้วย เขาจะรู้ว่าคนเราทำอะไรยังไง ถึงจะทำอย่างนี้ถึงจะคัดเลือกได้บุคลากรที่ดีนะ ภาษาอังกฤษก็ได้ อ่าน ได้จำ แต่ถ้ามีเกมในลักษณะนี้ที่ไว้ใช้ได้ อะไรที่เป็นสร้างสรรค์ที่แบบว่าทำให้เขาได้เป็นการฝึกรู้จักคน รู้จักว่าจะแก้ไขสถานการณ์ยังไง เกิดเหตุการณ์เฉพาะหน้าหรือคัดเลือกยังไงมันเป็นเกมที่เหมาะสมนะ แบบว่าแตกอะไรออกมาได้เยอะเลย เกมที่ยิงกันหัวกระจุยหนะ อันนั้นถ้าไม่สอนมันทำให้เด็กใจร้อนมากกว่าเดิม จะฆ่าอย่างเดียวเหมือนว่าอยากจะทำลายอย่างเดียว มันไม่ดี แต่ถ้าเราสอนไว้ก่อนมันก็จะไม่เข้าไปหลอหลอม เหมือนกับพีที่สอนลูกโดยไม่ต้องพูดหนะคือเห็นเองมันไปหลอหลอมมันไปซึ่ม ๆ เข้าไปไง อันนี้ก็ยิ่งดีกว่ายิงกัน ฆ่ากัน แต่เท่าที่รู้เขาจะไม่เล่นพวกนั้นนะ เขาไม่ชอบเขารู้สึกไปอีกระดับหนึ่ง เขาจะบอกว่าเสียเวลา คือ เหมือนกับว่ามันเป็นเด็ก ๆ หนะเปลืองสมอง รู้สึกเกมของเขาจะไม่มีพวกอย่างนี้

ผู้วิจัย: คิดว่าเนื้อหาเกมที่สาธิตมีผลกระทบต่ออารมณ์ยังไงบ้างคะ

เกมอะไรผลเสียกับน้องก็ไม่มี เล่นแล้ว เฮฮา ร่าเริง กันอย่างเดียว แล้วถ้ามันเล่นเกมแรงแล้วมันจะไม่ดี มันต้องอยู่ที่พ่อแม่แล้ว ทำไมลูกมันถึงเครียดหนักหรือชอบทำลายอย่างเดียว แล้วไม่มีที่ระบาย มันก็เลยต้องไปลงที่ตรงนี้ แต่จะไม่ให้เลยก็ไม่ได้ ก็ปลดปล่อยให้เขาระบายตรงนั้นไป เขาสบายใจแล้วเราก็ดูอีกทีหนึ่งว่านี่มันเป็นเกมนะแต่ในชีวิตจริงอย่าไปทำลาย ต้องมีการสอนอีกแบบหนึ่ง แล้วในลักษณะนี้เราต้องแนะนำว่าไอ้พวกนี้มันเป็นรุนแรง ถึงตัวเราจิตใจดี แต่ถ้ามันซึ่มเข้าไปเราอาจจะใจร้อนได้ เพราะฉะนั้นมันเล่นเกมนะ ชีวิตจริงมันอย่างนี้ไม่ได้ ให้มันจบลงแค่เกมนะ แล้วเดี๋ยวพอชีวิตจริงก็ให้เป็นแบบปกติ ถ้าเป็นพีก็ต้องเคลียร์กับลูกแบบนี้ แต่ที่พีไม่อะไรเพราะว่าพีรู้จักลูกตัวเองว่าไม่เล่นพวกฆ่ากันไง เพราะว่านี่เป็นอะไรที่ไม่ต้องสั่งแต่จากที่เราเลี้ยงลูก จากที่เราเข้าไปเซ็ดห้อง เข้าไปแก้มกึบมู่น เข้าไปเอาไม้ตีขุง เขาก็เล่นของเขาไป แต่พีจะไม่เข้าไปนั่งจ้อง แต่ทางตาที่เห็นนี่คือเทคนิคการดูแลลูก ที่พีจะเข้าห้องคนนี้น้อย เดินขึ้นเดินลง ขยันเดินซะจริง พวกเขาบอกเลยนะ เขาบอกขยันเดินซะจริง (หัวเราะ) อะไรอย่างนี้ นี่เป็นเทคนิคของพี ที่พีจะบอกว่าก็มาดูขุงไง จนเขาเองเขาบอกว่าขงมันเถอะบริจาดเลียดให้มันกัดบ้าง จนเขาไม่อยากจะตีขุงเลยใจ ที่ก็บอกว่าไม่ได้ขุงนี้พีไม่อยากจะฆ่าหรืออก แต่อยากให้เขาไปเกิดใหม่ อย่าเกิดเป็นขุงเลย ไม่งั้นไม่ดีเพราะว่าเขาเป็นคนที่ไม่พึ่งด้วย

เขาแพ้ยุง มันก็ได้จังหวะที่พี่จะเข้าไป ชั่วโมงหนึ่ง พี่ก็รีบเข้าไปที ครึ่งชั่วโมงพี่ก็เข้าไปที ถ้าเด็กหนอยพี่ก็จะบอกว่ายังไม่นอนอีกหรือ เล่นเกมตึก ๆ เตียวป้าได้ยินเดี๋ยวกี้โดนดุหรือ เล่นเบา ๆ นะ เหมือนกับว่าเราไม่ถือหาง เราไม่ได้บอกลูกหรือเข้าข้างลูกให้ลูกหลอกพ่อเข้าใจหรือเปล่า แต่พี่จะบอกว่าทำอะไรเบา ๆ รีบ ๆ นอน คือคนละครึ่งทาง พี่ให้เล่นเบา ๆ เกรงใจพ่อหน่อย นี่มันอยู่ที่เราดูแลลูก เลี้ยงลูกยังไง ไม่ต้องถึงขนาดที่ว่าเอาลูกมานอนข้างตัวนอนห้องพ่อแม่ อย่างนั้นตาย ที่หลังลูกไม่สามารถคิดอะไรเอง แล้วก็อยู่ในโลกสังคมความเป็นจริงไม่ได้ บางคนพ่อแม่ก็จะบ้ำเกินที่เอาลูกมาอยู่ด้วย มันเกินเหตุ เราไม่สามารถอยู่กับเขาได้ 24 ชั่วโมงหรือ แล้วเขาไม่มีอะไรเป็นส่วนตัวเขาจะกลายเป็นเด็กเก็บกด เวลาที่เขาไปเจอคนอื่น ๆ หรือไปเจอเกมที่หลง ๆ เค้าจะเป็นอะไรไปเลย เขาจะกระจุยเพราะเป็นที่จะต้องอยู่กับเรา บางครั้งต่างคนต่างต้องมีส่วนตัวก็ต้องส่วนตัว เวลาเจอกันก็ต้องเจอกัน พอถึงเวลาจะได้ชิน เหมือนว่าเลี้ยงลูกให้อยู่ในความเป็นจริง จากพื้นฐานครอบครัวนี้ พ่อข้างนอกเขาก็สามารถเป็นผู้นำได้ เป็นผู้ตามก็ได้ แล้วเมื่อเจอปัญหาหรือเจอคนร้ายเขาก็สามารถทำอะไรได้ ถ้าเราไม่ให้ลูกมีความคิดหรือไม่ให้เล่นเลย นี่คือการให้ร้ายแล้วทำให้ลูกเสียโดยที่ไม่รู้ตัว พี่บอกเลยว่า พี่ใช้ความเข้าใจกับความไวใจพี่เลยไม่ประสาทเรื่องเกม พี่ไม่รู้ลึลึก แต่เรารู้สึกว่าเขาน่าจะได้ดี เพราะพี่รู้ว่าเขาใช้ได้เลย

ผู้ปกครองลำดับที่ 7

20 กุมภาพันธ์ 2547

ผู้วิจัย: คุณแม่เคียดยังกับพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของน้องคะ

ไม่เลยคะ ไม่เคยมีปัญหา

ผู้วิจัย: มีเงื่อนไขในการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของน้องไหมคะ

ไม่มีคะ แต่ปกติเขาจะไม่ได้เล่นทุกวันนะคะ แต่ว่าถ้าไม่ได้สอบหรือปิดเทอมอะไรนี้ ถึงจะเล่นส่วนใหญ่เขาจะไปเล่นกีฬา มั่ง ไปเที่ยวกับเพื่อนเขา แต่ที่เล่นจริง ๆ จังเป็นวัน ๆ จะไม่เคยเป็น ถ้าสอบก็จะบอกเขาว่าไม่ให้เล่น ตอนเล็ก ๆ นี้เขาจะมีวิดีโอเกมก่อน พอเวลาก่อนสอบเราจะเก็บเลยนะ แล้วเขาก็ไม่เคยมาขอเล่นเลยนะ เขาก็รู้ว่าเขาจะต้องสอบ แต่ถ้าปกติถ้าปิดเทอมนี้ ให้เขาเล่นเลยทั้งวันก็ได้

ผู้วิจัย: คุณแม่ทราบเนื้อหาของเกมที่น้องเล่นบ้างไหมคะ ว่าเกี่ยวกับอะไร

ตามตรงเลยคือดูก็ไม่ค่อยจะรู้ นะ จะดูรู้เรื่องเป็นพวกกีฬาหรือเกมที่มันมีหนังออกมาแบบ Lord of the Ring สามก๊ก อย่างนั้น ก็จะมีว่าเกมมันก็เอาเรื่องมาจากหนัง แล้วก็ให้เค้าวางแผน เค้าจะชอบแนวนี้

ผู้วิจัย: ก่อนเล่นเกมและหลังเล่นเกมน้องเขามีพฤติกรรมอะไรที่เปลี่ยนแปลงไปไหมคะ

เท่าที่ดูตอนนี้ก็ยังปกติคะ แต่ก็คิดว่ามีส่วนบ้างนะหากว่าเขาเล่นเกมฆ่าแกงกัน แล้วเขาจะก้าวร้าวขึ้น คิดว่าน่าจะมีส่วน ส่วนใหญ่จะดูที่พฤติกรรมการเล่นของเขามากกว่า หากว่าเล่นจนไม่ลืมหูลืมตา ไม่เรียนหนังสือ ไม่สนเรื่องอื่นเลยก็เรียกว่าเล่นแล้วมีโทษนะ จะเน้นเรื่องว่าต้องไม่มีการบ้านค้าง ไม่ติดสอบ

อย่างซื้อเกมส่วนใหญ่เค้าก็ไปซื้อกับเพื่อนนักเรียนเค้า ซื้อกับเพื่อนแถวบ้าน ซื้อแถวโรงเรียน มันเยอะเยอะไปหมด ไปถึงไหนก็มีให้ซื้อ ห้ามยาก ราคามันก็ไม่ได้สูงมาก ถ้ารอแม่ก็ตัดรอไปวันอาทิตย์ เค้าก็จะซื้อเองเลยดีกว่า ที่หวังจะเป็นเกมไป เราไม่สามารถรู้ได้เลยว่าเค้าเล่นเกมแบบไหน เลิกงานก็เด็กแล้ว ก่อนเราจะกลับไปก็มีเวลาเล่นเยอะเยอะ

ผู้วิจัย: ค่าใช้จ่ายตรงนี้ พวกแผ่นเกมคุณแม่เป็นคนออกให้ใช่ไหมคะ

แผ่นเกม แผ่นหนัง เค้าจะจ่ายเอง แต่ถ้าค่าซ่อมคอมฯ ค่าอะไรนะ แรน หรือ แรมอะไรที่มันมีราคาหน่อยก็จะจ่ายให้

ผู้วิจัย : มีความเห็นอย่างไรบ้างกับเกมที่สาธิตบ้างคะ

ก็รู้สึกว่าเขามีแนวคิดดีนะคือจะได้มองหลาย ๆ อย่างเกี่ยวกับความสามารถของคนจะดูรู้ แต่ก็เหมือนกับว่ามันทุ่มเทเกินไปนะ เหมือนกับว่าอาจจะจริงจังไปรีเปลา ต้องซื้อขายกันแบบแพง ๆ อย่างนี้ จะมีผลรีเปลาไม่รู้แน่ แต่ยังไงก็น่าจะดีกว่าเกมฆ่าฟันกันนะเพราะบางทีพอเห็นภาพอย่างนี้บ่อย ๆ แล้วมันก็คงจะชินแหละนะ แล้วพอถ้าไปเจอกับเหตุการณ์จริง ๆ ก็บางทีเขาอาจจะเฉย ๆ เห็นมาเยอะแล้วอะไรอย่างนี้

สำหรับเกมนี้เหอ (หยุดคิดชั่วคราว) มันซับซ้อนมากเลยนะ ดูแล้วก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเท่าไร ส่วนตัวก็ไม่ได้รู้เรื่องบอลด้วย เรื่องความคิดหรือสติปัญญาเนี่ยเลยคิดว่าน่าจะมีประโยชน์กับเด็กมากกว่าเพราะเกมมันเล่นยากมาก ก็คงต้องใช้ความคิด ความเข้าใจในการเล่น แล้วเกมมันก็ต้องให้โต้ตอบ ซึ่งไวพริบกับมันตลอด ก็ต้องคิดตลอด ก็ทำให้เขาหัวไวแหละนะ ทำให้เขารู้จักคิดรู้จักวางแผนอะไรอย่างนี้ ตั้งสมาธิไปกับเกม แต่ถ้าเล่นอย่างทุ่มเทแล้วอย่างอื่นไม่เอาเลยก็ไม่อยากให้เขาเล่น คือเราจะต้องรู้จักจำกัดเวลาที่เราเล่นแค่นี้ควรจะพอแล้ว แต่ส่วนใหญ่ก็จะไม่พอจะขอต่ออยู่เรื่อยเลย บางทีเดี๋ยวบอกเขาว่านี่เลิกสองทุ่มนะ วันนี้บอกเลิกสองทุ่ม เขาก็จะขอต่ออย่างนี้ ขออีกครั้งชั่วโมง ขออีก 1 ชั่วโมง ขอต่อเรื่อย ๆ

ผู้วิจัย: คิดว่าเราถึงพฤติกรรมการเล่นหรือเกมที่เค้าเล่นมาน้อยแค่ไหนคะ

น้อยฮะ น้อย ที่รู้ก็เพราะเค้าเล่า บางอันเรานึกว่าได้มาใหม่ ถามว่านี่เกมใหม่หรือปรากฏว่าเค้าเล่นมาได้เดือน สองเดือนกว่า ๆ แล้ว แต่อย่างเจ้า CM. อะไรนี่ จะเห็นเยอะ

ผู้วิจัย: รู้สึกว่าน้องเค้าจะชอบเกมนี้มากเลยคะ

ใช่ ๆ ชอบมาก แล้วก็น่าจะใจร้อนขึ้นนะ ก็เหมือนกับว่าเขาวางแผนนี้เหมือนกับว่าตัวเองคืออาจจะมั่นใจในตัวเองด้วยแล้วอาจจะไม่ฟังคนอื่น ก็คิดว่าน่าจะเป็น ใจร้อนนี่น่าจะเป็น แต่น้องนี้เขาจะเป็นเหมือนกันนะใจร้อนเหมือนกัน ไม่เล่นเกมก็จะใจร้อนอยู่แล้ว ทะเลาะ ตะโกน ตะคอกใส่พี่สาวเป็นประจำอยู่แล้ว สำหรับเค้าเลยคิดว่ายิ่งไปกระตุ้นให้ใจร้อนขึ้น จะชอบเขาขนาดนั้น แต่ก่อนแม่ก็ไม่เคยเห็นเขาติดบอลนะ มาหลัง ๆ ที่เล่นเกมนี้ก็จะดูบอล แล้วที่บ้านติด UBC อย่างนี้ก็จะบอกลดตอนดึก ๆ เขาก็จะบอกเดี๋ยวเวลานี้เวลานั้นช่วยปลุกเขาหน่อยนะ เราก็ไม่ปลุกเขาหรอก พอเข้ามาเขาก็บ่นทำไม่ไม่ปลุกเขา อย่างโน้นอย่างนี้ ก็บอกเขา ให้อยู่กันนอนก็ลืมไปเหมือนกัน ก็จะไม่ปลุกเขา ถ้าดูบอลเดี๋ยวก็ไปเรียนไม่รู้เรื่อง

แต่ก็คิดว่าเกมตัวนี้มีประโยชน์ก็น่าจะมีประโยชน์นะคือเขาอาจจะไปทำอะไรสักอย่างก็อาจจะมีการรู้จักวางแผน ก็จะทำให้รู้ นิสัยคนว่าคนนี้เป็นยังไง แล้วก็อาจจะยังงั้นดีแหละ รู้จักการเลี้ยงคน ดูว่าคนนี้มีประโยชน์กับเรายังไง แล้วเราจะต่อรองกับเขาอย่างไร แล้วก็รู้ถึงจิตใจ บางคนมันโลกหนะ อยู่กับเราแล้วพอคนอื่นให้ผลตอบแทนมากกว่าก็ไม่อยากอยู่แล้ว ความจริงอย่างนี้ก็มี ก็เหมือนในเกม ที่เมื่อไหร่ที่พามันจะไม่อยู่กับเราแล้ว ก็อาจจะดี ก็จะได้รู้ว่าโลกนี้งานทุกอย่างมันต้องวางแผน เป็นโลกของผลประโยชน์ โลกของธุรกิจ จะคิดจะทำอะไรต้องรอบคอบ อย่าไปใจร้อน คนโลกหนะมันเยอะ ส่วนดีจะมากกว่านะเกมนี้ ก็จะได้คิดเรื่องเงินทองต่าง ๆ ไปด้วย บวกเลขคูณเลขอะไรไป เคยชินกับภาษาอังกฤษ แล้วรู้สึกว่าการเรื่องคอมฯ เดียวนี้เขาก็เก่งขึ้น แล้วก็เรื่องระบบไฟ ระบบอะไรนี้เป็นหมด เขาก็จะรู้ขึ้นแหละ แต่เดี๋ยวนี้คล้าย ๆ กับว่าเพื่อนหนะเล่นอะไรนี้ เขาก็จะโทรไปถามกัน จะติดเพื่อนมาก ที่บ้านปกติจะไม่ค่อยมีใครอยู่แล้ว จะมีแค่พี่สาว แต่เรื่องนี้บางทีเขาก็ไม่ค่อยมีความเกรงใจเหมือนกับก้าวร้าวเหมือนกัน ก็มีบ้างแต่ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างเกมหรือเปล่านะหรือเพราะวัย บางครั้งก็มีเหตุผลดี บางครั้งก็ไม่ยอมจะเอาให้ได้ตั้งใจ

คิดว่าเขาจะอินกับในเกมนะ ส่วนใหญ่เขาจะเล่นเยอะ บางทีเขาก็อินนะ อย่างวันนั้นเขาถูกไล่ออกนี่ บ่นอยู่เรื่อยเลย ดูซึ่ที่ออกสำหรับวางแผนให้ดี ๆ ที่ตอนก้าวไรเยอะแยะก็ไม่พูด นี่ดันมาไล่เขาออกอะไรอย่างนี้ เราก็ตูตเตือนว่านี่มันเกมนะจะจริงจังอะไรนักหนา อะไรอย่างนี้ก็จะบอก เขาก็จะบ่นเหมือนว่าเขาเก่งแล้วนะ เขาวางแผนให้ทีมอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ก็ยังมาไล่เขาออก เราก็จะบอกอีกว่า เออ โลกจริง ๆ ก็อย่างนี้แหละ การทำธุรกิจก็แบบนี้ จริง ๆ มันก็น่าจะเป็นการฝึกให้ใจเย็น ๆ แต่กับน้องคนที่ 7 คำว่าใจร้อนใจ แทนที่จะรับมือได้ก็อาจจะก้าวร้าวมากขึ้น เหมือนว่าเค้าเจอหน้าใครเขาก็จะบ่นแต่เรื่องเกมให้ฟัง พอได้ก้าวไรเขาก็จะพูด แล้วบางทีเขาเล่นแพ้เขาก็จะไม่โหดเหมือนกันนะ จะยั่ว จะเสียงดังปึง เวลาเขาดูบอลดูอะไรนี้ พอเข้าไปแล้วเขาก็จะเสียงดัง พอเขาก็จะดูเอ็งอะไรนะ เสียงดัง เมื่อสองอาทิตย์ก่อนคอมฯ เขาเสีย เขาก็หงุดหงิดเหมือนกันนะ ไม่ได้เล่น ก็แก้งเขาจะเราก็ไม่เอาเครื่องไปซ่อม เราก็บอกไปโรงเรียนก่อน เดียววันหยุดจะซ่อมให้

ผู้ปกครองลำดับที่ 1

21 กุมภาพันธ์ 2547

หมายเหตุ ผู้ปกครองเป็นอดีตนักฟุตบอลทีมชาติ**

ผู้วิจัย: มีความคิดเห็นอย่างไรกับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของน้องบ้างคะ

มีทั้งสองทางนะครับ สังเกตดูก็รู้สึกว่าคุณชอบที่เขาทำงาน ทำอะไรที่เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ได้คล่องแคล่วขึ้น ได้ความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ จากเกม แต่ว่าก็จะเสียเวลาไปกับการเล่นเกมเยอะ พอเล่นไปแล้วจะเสียเวลาเยอะ เหมือนกับสนใจเล่นเกมก่อนทุกอย่าง แต่งานคอมพิวเตอร์นี้เวลาผมทำงานอะไรไม่ได้เขาจะมาช่วยทำบอกว่าทำอย่างนี้ ๆ

ผู้วิจัย: มีมาตรการหรือมีการกำหนดเงื่อนไขการเล่นเกมนของน้องไหมคะ

ส่วนใหญ่มผมจะบอกให้ทำการบ้านให้เสร็จก่อน แต่ก็บอกไปอย่างนั้นแหละเพราะจริง ๆ คำก็เล่นเกือบทุกวันตอนรอผมเคลียร์งาน ก่อนกลับบ้านคำก็จะออกไปเล่น ไปซื้อเกมที่หน้าโรงเรียน แต่จะเตือนจะแนะอย่าเล่นที่มันยิ่งกันมันซะทุกวันนะ ต้องมีสติ คิดได้เอง

ผู้วิจัย: เวลาที่น้องซื้อเกมคุณพ่อได้พาไปหรือช่วยเลือกให้น้องไหมคะ

เลือกเองครับ บางทีก็เลือกกับเพื่อน ซื้อมือถือใช้เงินของตัวเองตั้งแต่ ป. 6 แล้ว

ผู้วิจัย: ได้ไปดูเวลาน้องเล่นเกมคอมพิวเตอร์บ้างไหมคะ ว่าตอนนี้เขาเล่นอะไรอยู่ ช่วงนี้เขาฮิตเกมอะไร หรือแต่ละเกมมีเนื้อหายังไง

นาน ๆ ครั้งครับ พยายามจะดู แต่พักหลังนี้ไม่ค่อยมีเวลา เกมกีฬาว่างก็จะได้เล่นกับคำ สอนเกร็ดความรู้กีฬาจริง ๆ ให้บ้าง เสริมทักษะของจริงเพิ่มให้ แต่รู้ว่หลัง ๆ ชาวเกี่ยวกับเกมที่ไม่ดีมีเยอะ ก็จะมีบอกว่าเขาแค่ให้พอสนุกพอจะอย่าไปเลียนแบบมันนะ

ผู้วิจัย: คิดว่าคำบอกผู้ปกครองเกี่ยวกับการซื้อหรือการเล่นเกมนของคำมากแค่ไหนคะ

ผมว่าสักร้อยละ 30 รู้เท่าที่คำยอมให้รู้ เป็นเหมือนกันหมด ทั้งการซื้อ การเล่น

ผู้วิจัย: ไม่ทราบว่าเป็นห่วงคำในประเด็นไหนมากที่สุดคะจากการเล่นเกม

ที่จะเตือนคงเป็นเรื่องไม่ออกกำลังกาย เล่นนานเกินไปจนเสียสุขภาพ แล้วก็เกมที่มันก้าวร้าว ต้องฆ่า ต้องสู้กัน

ผู้วิจัย: ไม่ทราบว่ามีความเห็นอย่างไรกับเกมผู้จัดการทีมที่ชมไปบ้างคะ

ก็ (หยุดคิดพักใหญ่) เป็นการวางแผน แล้วก็ให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ดีนะครับ ระบบมันค่อนข้างสมบูรณ์เหมือนกับการที่เราเข้าไปเป็นผู้จัดการทีมจริง ๆ ปัจจุบันนี้ที่โรงเรียนนี้ ที่โรงเรียนเด็กจะเล่นเกมนี้กันมาก ครูที่นี่ก็แทบจะรู้จักเกมนี้กันหมด เป็นเกมที่เด็กเล่นกันมาก จริง ๆ ที่ดีก็ในแง่ทักษะเกี่ยวกับกีฬา ข้อมูลหรือทฤษฎีการกีฬาต่าง ๆ จะทำให้เด็กได้ความรู้เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลในเชิงลึกได้มากขึ้น น่าจะทำให้เด็กดูกีฬาเป็นดูแผนการจัดทีมเป็นหรืออาจจะทำให้เด็กชอบดูกีฬามากขึ้น อันนี้ถ้าเป็นกีฬาเด็กจะสนใจและชอบศึกษา มันก็อาจจะเชื่อมไปถึงจุดที่ว่าเวลาคำดูการแข่งขันต่าง ๆ คำจะรู้ชื่อโหวหรือชื่อมิดฟิลด์ของการวางแผนของทีมต่าง ๆ ในด้านการวางแผนคงช่วยได้คือรู้เรื่องมากขึ้น รู้อะไรมากขึ้น อยากรู้อยากศึกษา เป็นทางทฤษฎีไม่เหมือนเกมอะไร อย่าง Rag อะไรนี่ พอเขาเล่นได้ดีมีคะแนนสะสมอะไรเยอะ ก็จะมีคนมาเอาของเขาไป เขาจะไม่โหมมาก แต่เกมที่เล่นคนเดียวนี้ ใครก็มาเอาของเขา ๆ เขาไปก็ไม่ได้ อย่างนี้ก็ดีกว่าพวกออนไลน์นะ นอกจากมันจะติด มันยังต้องห่วงเรื่องคนเข้าไปอีก หลอกกัน โกงกันอย่างนี้

ส่วนที่ไม่ดี คือ เด็กบางคนพอมานเล่นจริง ๆ ลงสนามจริงเขาก็อาจจะทำเหมือนกับเขาเล่นอย่างนี้ ไม่ได้คิดว่าตัวเองมีสามารถอย่างนี้ ตัวเองเป็นคนนี้ แล้วก็เล่นให้ได้แบบนี้ ๆ ก็เลยไม่ดูสภาพตัวเอง

ไอ้แผนการเล่นบางอย่างในเกมที่มันประสบความสำเร็จได้ เพราะนักเตะเค้ามีทักษะ มีความสามารถระดับโลก แต่ไอ้เด็กของเราที่มีความสามารถแค่นี้ไปเหยงผยองมันก็ไม่ดี หัวใจของการเล่นกีฬามันต้องมีน้ำใจนักกีฬา มีระเบียบวินัย ไม่ใช่เรื่องที่จะเอามาพูดจาทับบทกัน ไม่ใช่หวังแต่จะชนะ ถ้ามีโอกาสพอแม่ก็ควรจะบอกเค้าด้วย ว่าการเล่นจริง ๆ มันไม่เหมือนนะ ในทางปฏิบัติถ้าไม่ได้ฝึก ไม่ได้ลงสนาม คือ อยู่นอกสนามมันก็ไม่เก่งขึ้นมา

ปัจจุบันเดี๋ยวนี้เราจะเห็นเด็กฟุตบอลเขาจะทำเป็นรู้มาก ทำไม่ไม่เล่นอย่างนี้ ไม่เล่นอย่างนั้น กรรมการตัดสินอย่างนี้ ทำไม่อย่างนี้ เขาจะรู้มาก เกมอันนี้เขาจะเซตไว้ให้เห็นวิธีการ มีรูปแบบการของทีมทั้งหมดเลย เป็นผู้จัดการทีมเลย วางแผนทั้งระบบเลย ทางที่ดีรู้แล้วเล่นแล้วก็ควรต้องไปลงทำจริง ไม่ใช่เก่งในนี้ แต่ข้างนอกใช้ไม่ได้ ถ้าเป็นทางฟุตบอลนี้เขาทำจะได้เออะนะ ก็ดีซะก็ดี แล้วที่ดูเมื่อกี้เรื่องชื่อตัวนักเตะ ก็มีศัพท์เกี่ยวกับการค้าแข้งครบ ศัพท์เกี่ยวกับเงิน ๆ ทอง ๆ การทำสัญญา ต่อสัญญาที่ดีครบก็ดี

ธรรมชาติหนึ่งของทุกเกม ไม่ใช่ว่าเฉพาะเกมนี้ มันสนุก แต่พอตัวเด็กเองไปเป็นเจ้าของอะไรปุ๊บ ก็ต้องไม่ยอมแพ้แล้วแหละใช่ไหมฮะคือเราอุตสาหะเซตทีมขึ้นมา ส่งไปแข่ง ถ้าแพ้ก็น่าจะอารมณ์เสียได้เหมือนกัน แต่ก็ เป็นธรรมชาติของเขา ธรรมชาติของเกม อันนี้ไม่น่ากลัวเท่าหลงตัว ถ้าเล่นอย่างถูกวิธีมันถึงจะมีประโยชน์ แต่ถ้าเล่นแบบไม่แบ่งเวลา ไปหมกมุ่นเล่นก็ไม่ดี มันจะเครียด แต่ถ้ามองดูตัวเกมจริง ๆ นี่ขอบนะ คิดว่ามีประโยชน์ ให้เด็กรู้จักวิธีการ รู้จักวิธีการวางแผนในอนาคตจริง ๆ มันต้องมีการวางแผนอยู่แล้วทุกคน เด็กของเราในปัจจุบันไม่ค่อยมี ไม่คิดเลย บางคนเรียนอยู่ ม. 5 แล้ว ผมถามว่าจะไปเรียนไหนก็บอกว่าไม่รู้ การที่เขาเล่นเกมแบบนี้ เหมือนว่าเขาเป็นการเรียนทฤษฎีทางการกีฬาก็ได้ ว่าต้องจัดทีมยังไง ฟอรัมทีมยังไง บริหารยังไง ทำให้มีจินตนาการ นี่มันเป็นแรงบันดาลใจทำให้เขารักกีฬาที่มีส่วน แล้วอันนี้เป็นเป็นในแง่ของทฤษฎีตามลำดับ แต่ว่าเมื่อเราไปเล่นจริง ๆ สภาพจริง ๆ ในสนามนี่คนเป็นโค้ชเขาต้องแก้เกม แก้ปัญหาคู่ไปกับผู้จัดการทีม ซึ่งตรงนี้ในเกมนั้นอาจให้เรารับผิดชอบมากกว่าความจริง แต่ก็ไม่ใช่ที่ไม่ดีนะ ฮะ ดี

บางทีคนเป็นโค้ชที่อยู่ข้างสนามเองอย่างนี้ นั่งอยู่ข้างสนามจะต้องแหกปากตะโกนบอก ตรงนี้ต้องแก่นะ ตรงนี้ทำแบบนี้ การแหกปากตะโกนมันก็เป็นจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่สำคัญ ทั้งให้กำลังใจกับนักเตะของเราเอง ทั้งขู่คู่ต่อสู้ไปพร้อมกัน จะมารอด่ามันหรือชมกันตอนที่แข่งเสร็จแล้วอย่างนี้ไม่ได้ ถ้าเล่นไม่ดีก็ต้องด่าไปเลย กระตุ้นไปเลย ในชีวิตจริงการที่เราจะเป็นผู้จัดการทีมต้องมีไหวพริบหรือเรียนรู้การแก้ปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่านี้ มันก็พูดยากนะ ยังไง ๆ มันก็ดีกว่าให้ไปไล่ตีเขาก็คะแนนขึ้น ถ้าเป็นแบบตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีม น่าจะดีกว่า มีข้อสังเกตนิดนึงอย่างเวลาไปเล่นเกมต่อสู้อะไรอย่างนี้ เคยเดินเข้าไปที่ร้านตามลูกอย่างนี้ละ เสียเงแต่ละคนนี่มันพูดจาไม่สุภาพ มันก็สลดใจ ตัวเล็กตัวน้อย

ผู้ปกครองลำดับที่ 3

24 กุมภาพันธ์ 2547

ผู้วิจัย: พฤติกรรมการเล่นเกมของน้องโดยทั่วไปเป็นอย่างไรบ้างคะ

ค่อนข้างจะติดเกม เขาจะใช้เวลามาก ๆ เลย ถ้าเราไม่เตือนเขา นั่งเป็นวันก็นั่งได้ เห็นเขาเล่นเกม แต่บางอย่าง มีเกมหนึ่งที่ต้องไปปล้น เอรธมาไล่ชน ปกติเขาเล่นอะไรเราก็จะเข้าไปนั่งแทรกแซงเขาเรื่อย ๆ ก็

ถามว่าทำไมมันแปลก ๆ ทำไมตัวของเราเป็นพระเอกแต่ต้องตีเขาขนาดนั้น เขาก็บอกว่าต้องไปชิงรถเขามา เราก็เลยบอกเขาว่าอย่างนี้ไม่ดีหรอก อย่างนี้เราก็เป็นผู้ร้ายสิ ไม่ใช่พระเอกก็จะสอนเข้าไปด้วย ใ้พวกนี้มันก็จะไม่ซิมเข้าไปไม่ได้ แล้วก็บอกเขาเลยว่าพยายามเล่นแต่แค่วันหยุดหรือวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์นะ วันละ 2 ชั่วโมงให้เล่นได้แค่นั้น แต่เรื่องพูดคุยกับคนในบ้านยังมีอยู่ เพราะเราจะไม่ปล่อยให้เขาทำกิจกรรมอะไรคนเดียว นอกจากว่าเล่นเกม ตอนนั้นจะปล่อยให้เขามีเวลาส่วนตัว แต่ยังไงจะไม่วางคอมพิวเตอร์ไว้ในห้องของเขา จะวางไว้ในห้องดูทีวีกัน เวลาเขาเล่นก็จะมอง ถ้าเห็นเกมแปลกก็จะคอยถาม

ผู้วิจัย: มีการควบคุมเนื้อหาเกมที่น้องเล่นไหมคะ

จะให้เขาจะไปซื้อกับพ่อ เกมนี้พ่อเขาจะเป็นคนเลือก จะบอกเขาว่าถ้าจะซื้อให้ไปซื้อกับพ่อ พ่อจะได้ออกเงินให้ เขาจะได้ไม่เปลือง แต่ก็จะมีหลุด ๆ ช่วงโรงเรียนเขาจะมีแผ่นก๊อป แต่เราจะคอยดูอยู่ คุณพ่อเขาก็พยายามจะดูเกมก่อน ก็จะใช้วิธีชวนว่าซื้อแผ่นจริงเถอะลูก แผ่นปลอมเครื่องจะเสียเร็ว มันไม่คุ้ม พ่อจะเป็นคนที่มีบทบาทสำคัญที่สุดกับน้อง เป็นทั้งคนสอน เป็นคนเลือกเกม เขียร์เกมดี ๆ ให้เค้าด้วย บอกเขาว่าแผ่นข้างโรงเรียนอย่าไปซื้อนะ เพราะเรารู้งี้ว่าถ้าเขาซื้อใส่กระเป๋าเราไม่รู้ จะมารู้ก็ทีหลัง อย่างข้างโรงเรียนมีทุกอย่างเลย อย่างเกมที่ไปตีหัวชิงรถนี้ได้มาจากข้างโรงเรียนแหละ เขาก็บอกอย่าไปเล่นเลยนะลูก แม่ไม่เห็นว่ามันจะดีเลย เล่นอย่างอื่นดีกว่า แต่ก็ไม่ได้ไปบ่นไปว่าอะไรเขามากนะ มันก็เป็นสังคมของเค้าด้วย คือ เด็กเค้าจะรู้จักเกมมากกว่าเราไง มันก็จะแนะนำได้ดีกว่า สนุกกว่า เราไปดู ๆ คือดูได้แต่ปก ดูได้แต่ภาพ ว่าภาพมันเกินไปไหมหลายคนจะห่วงลูกเรื่องเรียน สำหรับน้องเกมมาดีการเรียนเขาให้เสียไหม คิดว่าคงไม่ ถ้าจะเสียคงเป็นเรื่องอื่นมากกว่าเพราะเขาเข้าสู่การเป็นวัยรุ่นแล้ว เกมลามก เกมก้าวร้าวนี้ บางอันมันอย่างอื่นที่เล่นมันเกินไปนะเลยห่วงเขาในเรื่องเนื้อหาเกมพวกนี้ด้วย เกมดีเขาก็จะได้สิ่งดี ๆ มา เกมไม่ดีก็จะซิมซับและเรียนรู้อะไรไม่ดีจากเกม แล้วก็เป็นห่วงเรื่องใช้เวลาของเขา จะปล่อยให้ไม่ได้เลย เราต้องคุมเวลาเขาตลอด เขาไม่สามารถที่จะออกมาจากเกมเองได้ เข้าไปแล้วออกมาเองไม่ได้ แล้วการเล่นเกมออนไลน์นี่คิดว่าทำให้เด็กไม่มีสมาธิเลยนะ ยิ่งเล่นมากก็จะกลายเป็นเด็กที่สมาธิเสีย เหมือนมัน Over Active อะไรอย่างนี้

ผู้วิจัย: รู้สึกอย่างไรกับเกมที่สาดิบบ้างคะ

ก็ดีคะ ถ้าให้เทียบกับเกมอื่นก็อยากให้เล่นเกมอันนี้มากกว่า ชอบประโยชน์ที่เรื่องภาษาอังกฤษ การคิด การบริหารจัดการให้มันเป็นระบบระเบียบ แต่ทั้งหลายทั้งปวงขึ้นอยู่กับการชี้แนะของผู้ใหญ่ด้วยว่าสามารถแนะนำได้มากน้อยขนาดไหน อย่างที่บ้านพ่อแม่ดูแลเขาได้ในระดับหนึ่ง เขารู้ได้ว่าอะไรเป็นของจริง อะไรที่ไม่จริง แต่ปัญหาคือว่าพ่อแม่บางคนปล่อยให้ลูกใช้เวลาไปกับมันนานไป จนไม่รู้ว่าโลกไหนเป็นโลกไหน อย่างเกมนี้ไม่ห่วงการก้าวร้าวรุนแรงเหมือนเกมอื่นเลยนะ

ผู้วิจัย: โน้ตของเนื้อหาเกมกับสติปัญญาความคิด คิดว่าเกมนี้มีประโยชน์บ้างไหมคะ

ประโยชน์หรือ ก็คิดว่าทุกเกมนะที่สามารถนำไปใช้ได้ ถ้ามันทำให้เด็กฝึกสติปัญญา ได้ความรู้ เกมก็น่าจะสร้างพัฒนาการให้เขาได้ หากจะบอกว่าเป็นเด็กไปทำอย่างอื่นดีกว่าเล่นเกม มันก็น่าจะไม่ถูกต้องนะ มันก็เป็นกิจกรรมที่ต่างกัน ที่สำคัญคือมันก็ยังทำไปด้วยกันได้ แล้วก็ไม่เห็นด้วยกับการที่จะบังคับไม่ให้เล่นเกม

ทุกเกม โลกมันมีสองมุม ทุกอย่างมีทั้งดีและไม่ดีขึ้นอยู่กับการเล่นและการดูแลของพ่อแม่ เพราะเด็กวัยนี้เขายังไม่สามารถที่จะตัดสินใจอะไรเองเต็มร้อย แต่ไม่ใช่ว่าเขาจะต้องเข้าไปตัดสินใจให้เขา แต่คือเราจะต้องไปกับเขา แล้วอะไรที่เราเห็นว่าเบี่ยงเบนก็น่าจะก็นำกัน ก็จะดึงเขากลับมาได้ เด็กนะถ้าเขาอยากเป็นอะไรเขาก็จะเป็นตามฝันของเขา

เกมที่เขาอยากให้ลูกเล่นต้องไม่มีความรุนแรง เป็นเกมที่คิดและจินตนาการแต่ไม่จำเป็นว่าต้องใกล้เคียงกับชีวิตจริง เพราะมันก็ไม่ค่อยจะมีหรอก ยิ่งไม่ใกล้เคียงเลยแต่เด็กเขามาประยุกต์ได้นี่ยิ่งใหญ่ เกมนี้เหมือนให้เขามาลองจับคู่ดูว่าอันนี้ต้องจับคู่กับอันนี้ แต่ถ้าจับคู่กับอันนั้นอาจจะไม่ได้ผลดีก็ได้ ให้เขาลองดูก็ดีนะเด็กเขาต้องมีอิสระในตัวของเขาเอง เพียงแต่เราจะปล่อยให้เขาไปลองผิดลองถูกในการคิดใหม่ หากมันอยู่ในกรอบ เราก็จะได้เรียนรู้ด้วยว่าเขาคิดอะไร ทำได้แค่ไหน จริง ๆ ที่บ้านจะไม่คิดเลยว่าสิ่งที่ได้ในเกมจะเอาไปทำอะไร อย่างนี้มันควรจะต้องรู้ว่าโลกหรือสังคมเพื่อนเขาไปถึงไหน อย่างนั้นเราก็ไม่ต้องทำอะไรก็อยู่บ้านเฉย ๆ สิ รู้ก็ดีกว่าไม่รู้ การเล่นเกมก็ได้ปลดปล่อยหรือทดลองบางอย่างที่เขาอยากทำแต่ทำไม่ได้นะ เช่นเกม Sims อย่างนี้ เด็ก ๆ ที่บ้าน เขาก็ลองดูสิเอาเตี้ยไปไว้ในห้องน้ำ ลองดูสิ เอาไปไว้แล้วเป็นยังไง เอาลูกไปเลี้ยงในนั้นได้ไหม เขารู้ว่าจริง ๆ ไม่ได้แต่เขาก็อยากลองดูนะว่าทำแล้วเป็นยังไง

ผู้วิจัย: ผลทางด้านอารมณ์ล่ะคะ

เด็กเล่นเกมเล่นเพราะอยากสนุกอยู่แล้ว เป็นการใช้เวลาว่างอย่างหนึ่งอยู่แล้ว เล่นเสร็จแล้วเค้าก็ดูจะอารมณ์ดีขึ้นมาจริง ๆ นะ ถ้าลูกเล่นเกมที่มีเนื้อหาดีสอนให้รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา มันก็จะเป็นผลพลอยได้ที่ดีนะ อ่านการ์ตูนหรือดูทีวี เค้าก็แต่รับมาอย่างเดียวนะ ยัดเยียดอะไรให้มากับรับ อย่างเล่นเกมเค้ายัง ได้คิดได้กำหนดจะทำอะไร จะไม่ทำอะไร จะให้เรื่องมันเป็นยังไง เรื่องอารมณ์ก็เหมือนกัน เค้าจะเป็นคนที่กำหนดเองได้ใจว่าจะให้เป็นยังไงตรงไหน สนุกก็สนุกด้วยตัวเค้าเอง แพ้ก็แพ้ด้วยตัวเค้าเอง ก็ไม่มีอะไร เพียงแต่ว่าเค้าจะติดลุ่มก็ลุ่มมาก ๆ นะเกมนี้ เค้าเคยชนะได้ด้วยอะไรมาที่หนึ่ง ตะโกนกันชะล้นบ้าน

ผู้ปกครองลำดับที่ 2

26 กุมภาพันธ์ 2547

ผู้วิจัย: มีความคิดเห็นกับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของน้องอย่างไรบ้างคะ

การเล่นเกมนั้นก็เป็นสิ่งที่มีทั้งข้อดีและข้อเสียนะครับ ข้อดีคือทำให้เด็กได้ฝึกสมอง ได้พัฒนาในการคิด รู้จักเทคโนโลยีสมัยใหม่ ได้พักผ่อน อย่างลูกผมเป็นคนพาเขาไปซื้อเกมเกือบหมด ก็พอจะได้ประโยชน์คือจะเห็นแนวทางการความสนใจของเขาว่าเขาชอบเกมแบบไหน ได้รู้ว่าเขาจะไม่ค่อยชอบเล่นเกมแบบที่กำลังนิยมกันเท่าไรหว่า คือ เค้าจะไม่เล่นเกมสงครามเลย ออนไลน์ก็ไม่เล่น บ้านผมรั้วจะติดกับบ้านญาติเลย พี่ชายผมก็มีลูกที่อายุแก่เดือนกว่าเค้า เลี้ยงก็เลี้ยงมาคู่กันสภาพแวดล้อมเดียวกัน โรงเรียนเดียวกันทุกอย่างเหมือนกันหมด แต่เปรียบเทียบกับเด็กสองคนนี่ชอบเล่นเกมต่างกันเลยนะ อย่างลูกผมออกจะต่อต้านเกมสงครามนิด ๆ ด้วยซ้ำ เค้ากลับเป็นคนพูดว่าทำไมพี่เค้าเล่นเกมอย่างนี้ ไม่เห็นมีประโยชน์ (หัวเราะ) ผมต้องคอยปรามลูกผมว่าอย่าไป

ว่าเค้า เรื่องของเค้า ให้อำนาจหลานผมวัน ๆ นี้มีเครื่อง แต่จะไม่เล่นเกมที่บ้านนะฮะ โน่นออกไปเล่นเกมตามร้าน ไล่ที่มันต้องเล่นต่อกันหลายคน ต้องฆ่าต้องแก๊งกัน ผมก็เคยคุยกับแฟนผมเหมือนกันว่า เด็กมันโตมาด้วยกัน ทำไมถึงต่างกันอย่างนี้ แสดงว่ามันต้องขึ้นอยู่กับการเล่นของพ่อแม่

ข้อเสียก็คือ เล่นมาก ๆ ก็เสียสุขภาพ เมื่อก่อนเค้าก็ติดนะ แต่ผมจะพูดกับเค้าตลอดเลยว่าอายุแค่นี้อย่าเอาแต่เล่นเกม ต้องออกไปเล่นกีฬา ต้องออกกำลังกายรู้ไหม แต่ช่วงนี้เลิกเรียนเค้าก็จะไปเตะบอลกับเพื่อน พอได้เล่นกีฬาจริง ๆ เค้าก็ไปติดทางนั้นมากกว่า วัยก็คงมีส่วนด้วย พอเริ่มจะโตก็เริ่มอยากจะหล่อ ให้สาวมอง (หัวเราะ)

ผู้วิจัย: น้องชอบเล่นเกมประเภทไหนบ้างคะ

ก็จะเป็นกีฬาเนะครับ ฟุตบอล บาสเกตบอล กับที่ให้สร้างเมืองสร้างอะไรพวกนี้ อย่างเกมที่ให้สร้างเมืองก็ดี ไม่มีพิษมีภัยกับเด็ก แต่เกมแบบนี้มันไม่ค่อยจะตื่นเต้น ไร้ใจใจครับ เกมผู้จัดการทีมนี้ก็เหมือนกันมันต้องใช้ความคิด สมาธิและความอดทนมาก ๆ เด็กเลยไม่ค่อยเล่น แต่เกมแบบนี้จริง ๆ น่าจะให้เล่นนะฮะ

ผู้วิจัย: ที่บ้านมีการตั้งกฎเกณฑ์การเล่นเกมให้กับน้องไหมคะ

ไม่มีครับ ฟรีสไตล์ แต่ส่วนใหญ่เค้าก็จะเล่นแค่ศุกร์กับเสาร์อยู่แล้ว วันเรียนเขาก็ไม่เล่น ส่วนวันอาทิตย์มีเรียนพิเศษก็จะได้เล่นอีก

ผู้วิจัย: คิดว่าเกมที่สาดิมีประโยชน์หรือโทษต่อสติปัญญาของน้องมากกว่ากันคะ

ผมว่ามันน่าจะดีนะ มันทำให้เด็กได้รู้จักการเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกัน เอาข้อมูลมาตีแผ่ดู กางดู แล้ววิเคราะห์ความเป็นไปได้ ความน่าจะเป็นจากตรงนั้น ว่าอะไรมันน่าจะดีที่สุดในสถานการณ์ สถานการณ์หนึ่ง ถ้ามันไม่ดีก็ต้องปรับปรุงแก้ไขใหม่ ให้มันดี ให้มีความเป็นไปได้ที่จะชนะ รู้จักตั้งหัวข้อของปัญหาขึ้นมาว่า มันอยู่ตรงไหน แล้วก็แก้ไข ไม่ใช่เล่นเรื่อยเปื่อยไปเรื่อย เกมนี้ถ้าชนะหมายถึงเด็กได้วิเคราะห์มาถูกทางแล้ว เพราะถ้าเด็กไม่คิดทีมก็จะไม่ชนะรางวัลใหญ่ ๆ เลย อาจจะมีพลุคบ้าง แล้วเค้าสร้างทีมมานานก็ต้องตั้งใจนาน แต่ส่วนที่ผมไม่ชอบเลยคือเกมพวกนี้ถ้าไม่สังเกตจะไม่รู้ว่ามันจะแอบแทรกค่านิยมที่ดูถูกคนเอเชียไว้ด้วย เด็กที่ไม่รู้เด็ก ก็อาจจะหลงไปตามเค้าว่าเรามันต้องยกว่าหรือโง่กว่าฝรั่ง อย่างดูผมนี่ถึงจะชอบเกมนี้แต่เค้าจะบ่นอุปเลย อะไร ทำไมต้องเป็นฝรั่งถึงจะคุมทีมได้ดี ทำไมพอใช้สัญชาติไทยทำทีมอะไรก็ไม่ค่อยได้

ผู้วิจัย: ยังไงคะ

ผมก็ไม่รู้รายละเอียดมากนะครับ แต่เค้าเคยพูดให้ผมฟังว่า ถ้าคุณจะคุมทีมอังกฤษอย่างนี้ คุณลองไปเซตเป็นคนไทยดูสิ ไม่มีนักเตะคนไหนเค้าจะเชื่อถือคุณหรอก มันไม่ยอมมาอยู่หรอก มันดูถูกคนเอเชีย แต่คุณไปเซตเป็นสเปน เป็นอิตาลีได้นะสบาย แล้วก็พวกความสามารถ ทักษะทางภาษาคงจะช่วยให้เยอะ เกมญี่ปุ่นมันไม่ได้ช่วยเลย ยังไงก็อ่านไม่ออก แต่เกมนี้เป็นเรื่องของการอ่าน คิดวางแผนแบบเต็ม ๆ เอาให้สุด ๆ คิดกันให้หัวแตกไปเลย

ผู้วิจัย: เป็นไปได้ไหมคะว่าการที่วัยรุ่นเล่นเกมที่สาธิตนี้แล้วจะมีสมาธิดีขึ้น

ครับ เห็นด้วยครับ ความจำมันต้องคู่กับสมาธิ ถ้าไม่มีสมาธิเด็กก็จำไม่ได้ แล้วการที่ต้องคุมตัวแปรหลาย ๆ อย่างเพื่อให้เกมเดินไปพร้อมกัน ก็ต้องมีสมาธิสูงนะ ต้องรอบคอบ

ผู้วิจัย: ในส่วนของผลกระทบทางด้านอารมณ์ คุณพอคิดอย่างไรบ้างคะ

ก็อย่างที่บอกนะครับ เกมพวกนี้ไม่อยากเล่นก็ต้องทน ทนกับการเรียนรู้ ทนกับปัญหา ทนกับความสำเร็จที่ไม่รู้ว่าจะมาเมื่อไหร่ เล่นไปก็ไม่รู้ว่าจะชนะมันรีเปลา เมื่อไหร่จะได้ไต่ชั้น ถ้าเกมสงครามนี้ กดบ่อย ๆ เล่นบ่อย ๆ เราก็จะจับทางมันได้ จับกลไกของเกมได้ รู้วิธีเอาชนะนะ อย่างรีอคแมนที่เมื่อก่อนผมเล่นกับเค้าเนี่ย มันจะมีหัวหน้าเป็นฉาก ๆ ไซ้ใหม่ครับ นั่นแหละหัวหน้าบางตัว บอสบางตัวว่าจะปราบได้ยิ่งเท่าไรมันก็ไม่ตาย แต่พอจับทางมันได้ว่าต้องเอาตัวนี้ไป จัดการตัวนั้น ยิ่งไปสามเบี่ยงมันก็ตายละ แค่นี้ให้เจอ ไม่ต้องใช้สติปัญญาหรือความคิดที่มันซับซ้อนสูงอะไร แต่อย่างเกมผู้จัดการทีมเนี่ยมันจะซับซ้อนมากเลย ต่อให้คุณกับเพื่อนเปิดเครื่องมาพร้อมกัน เล่นทีมเดียวกัน เริ่มต้นในทีมมีนักเตะ มีเงินเท่ากัน ทุกอย่างเท่ากันหมด แต่แค่คุณวางตัวนักเตะต่างกันหรือวางแผนซ้อมต่างกันไปแค่จุดเดียว เกมมันจะพลิกได้เลย

ผู้วิจัย: คิดว่าเกมมีผลด้านอื่นต่ออารมณ์อีกไหมคะหรือว่ามีด้านลบไหมคะ?

ผมว่าเด็กที่เล่นเกมอย่างนี้ได้ต้องใจเย็นนะ ต้องอดทน มันไม่ทำให้ใจร้อนหรืออก ถ้าใจร้อนก็ต้องเลิกเล่นไปก่อน อย่างที่ผมดูคุณเล่นแค่แข่งนัดกระชับมิตร 2 นัด ปาเข้าไปเกือบ 15 นาที กว่าจะแข่งจบฤดูกาลนี้คงต้องเล่นเป็นเดือน ๆ เป็นปี ๆ (หัวเราะ) ไซ้ใหม่ครับ แล้วมันจะใจร้อนได้ยังไง แล้วพอแพ้ พออะไรก็ต้องมานั่งแก้ปัญหา หาจุดบอดของทีม มันต้องใจเย็นนะ ถ้าใจร้อนคงเล่นไม่ได้ เกมที่จะทำให้เด็กต้องค่อย ๆ ตั้งสติ สมาธิ คิดแก้ไขปัญหา อย่างหนีปัญหามันไม่ค่อยมี ส่วนใหญ่เด็กก็จะโกง ๆ มันไปเลย เพื่อให้จบเกมไป

ผู้ปกครองลำดับที่ 8

27 กุมภาพันธ์ 2547

หมายเหตุ ผู้ปกครองกล่าวขึ้นมาก่อน

เกมคอมพิวเตอร์ที่บ้านก็กลาง ๆ ค่ะ ไม่ถึงขั้นจะไปสนับสนุนว่าให้เล่น แต่ก็ไม่ต้องห้าม เห็นเพื่อนเล่นอยากเล่นก็เล่นไป สมัยนี้ใคร ๆ เค้าก็เล่นกันหมด เด็กที่บ้านไม่มีคอมพิวเตอร์เค้าก็ยังหาทางออกไปเล่น ยังใช้คอมพิวเตอร์เป็นเลย เราก็ไม่ได้ถึงกับว่าจะเด็กร้อนอะไรกับการที่จะให้ลูกซื้อเครื่อง ซ้อมแผน แต่ก็คงตกใจไปเลยนะว่าให้เล่นแต่วันหยุด คือ ศุกร์เย็นถึงอาทิตย์เย็นตั้งไว้เลย เล่น 2 ชั่วโมง พัก 3 ชั่วโมง เล่นได้แค่ 2 รอบเท่านั้น ถ้าเกิดเรียนดีนะจะให้เล่นทุกวัน แต่ถ้าเรียนไม่ดี เล่นมากเกินก็จะให้หยุดเล่นตลอดเทอม

ผู้วิจัย: ปกติน้องไปซื้อเกมกับใครคะ ไปกับผู้ปกครองหรือเปล่า

ไปกับเราแหละ เวลาไปเที่ยวก็จะถามเค้าว่าจะเอาเกมซื้อเกมอะไรไหม เราก็จะได้รู้ด้วย บางทีเห็นภาพที่เราไม่ชอบก็มีนะ แต่ก็ปล่อยไป เค้าให้รู้ไว้ว่าเค้ากับเพื่อนเค้าเล่นเกมแบบไหนแล้วค่อยไปคุยกันอีกที ก็จะทำว่าเห็นด้วยกับเค้าไปเลย เค้าก็จะให้เราดูไม่อดอัดใจให้เราช่วยเลือก แล้วคอมพิวเตอร์พ่อแม่ต้องใช้ทำงานอยู่แล้วไง การเช็คการอะไรมันก็จะสะดวกกว่าวิดีโอเกม

ผู้วิจัย: จากเนื้อหาเกมที่เราไป คิดว่ามีประโยชน์ไหมคะ

เค้าเป็นว่าที่ดูจากเค้าเอง ตอนเล่นเค้าจะมีสมาธิตอนเล่นมาก ปกติเค้าจะอยู่ไม่สุขขง นั่งติดที่ได้ไม่นาน ไม่อดทน ดูละครกับแม่เนี่ยยังนั่งไม่ติดทีเลย แต่เล่นเกมเค้าจะนั่งนานนั่งนิ่ง ๆ เล่นของเค้าไป บางทีเรียกหลายครั้งแล้วก็ยังไม่ได้ยิน เราเลยคิดว่ามันต้องใช้สมาธิในการเล่นเยอะอยู่เหมือนกันนะ มันก็สร้างสรรค์ดี ให้เด็กเป็นคนกำหนดวิธีการเล่น การดำเนินการต่างๆ (ขอให้ปิดเครื่องบันทึกเทป เพื่อหยุดคิดสักระยะ) ข้อดีคงเป็นการใช้ความจำ ความคิด จาคัพท์หรืออะไรอย่างนี้ ภาษาอังกฤษก็ไม่จำเป็นนะว่าต้องเป็นศัพท์อะไรแบบไหน ให้รู้มาก ๆ ไว้ จริง ๆ เค้าเป็นคนไม่ชอบเรื่องภาษาเลยนะ ชอบวิชาคำนวณกับวิทยาศาสตร์มากกว่า แปลกประหลาดมหัศจรรย์มากที่มาสนใจเล่นเกมแบบที่ต้องอ่านภาษาอังกฤษอย่างนี้ สังคม เพื่อน ก็คงจะมีส่วนเวลาเค้าวางแผนหรือตัดสินใจอะไรไม่ได้เค้าก็จะโทรหาเพื่อน

ผู้วิจัย: ด้านอารมณ์ การแสดงออกล่ะคะ

ก็ยังเป็นแบบเดิม ใช้หลายเครือข่ายอย่างนี้ ยังไม่เห็นความเปลี่ยนแปลงนะ แต่ช่วงนี้จะให้เล่นน้อยลง เพราะว่าเรียนยากขึ้น อยากให้เค้าทุ่มไปที่การเรียนมากกว่า

ผู้ปกครองลำดับที่ 9

1 มีนาคม 2547

ผู้วิจัย: ปกติน้องไปซื้อเกมกับใครคะ

ไปเองซะ ไปเอง ไปกับเพื่อนอะไรอย่างนี้

ผู้วิจัย: ค่าใช้จ่ายในการซื้อล่ะคะ

ออกเอง ฮะ ออกเอง คือ ผมถือว่ามันก็เป็นกิจกรรมส่วนตัว เป็นโลกของเค้า

ผู้วิจัย: มีเงื่อนไขในการเล่นของน้องไหมคะ

เกมคอมพิวเตอร์นี้เค้าก็จะเล่นทุกวัน แต่ก็จะไม่เล่นนานนะฮะ เล่นทีแค่ครึ่งชั่วโมง ชั่วโมงอะไรอย่างนี้ เค้าค่อนข้างเป็นผู้ใหญ่กว่าตัว ทั้งเรื่องการพูดการจา การวางตัวกับผู้ใหญ่ ความรับผิดชอบอย่างนี้จะ

เกินตัว ระเบียบวินัยก็ฝึกเค้ามาตั้งแต่เล็ก ๆ ที่บ้านจะเน้นระเบียบวินัย จะซื้อเกมอะไรก็เชิญ แต่ต้องแบ่งเวลา อ่านหนังสือบ้าง อย่านอนดึก นี่คือเงื่อนไขคือถ้าเรามีการพูดคุยกันเข้าใจมาก่อนแล้ว เกมมันก็แค่เรื่องเล็กน้อย

ผู้วิจัย: คุณพ่อได้เข้าไปดูเค้าบ้างไหมคะ ว่าเค้าเล่นเกมแนวไหน เนื้อหาอย่างไร

ก็ดูบ้าง ช่วงไหนไม่มีเวลาก็จะปล่อย ตัวผมเองก็เป็นคนที่เล่นเกมด้วยเลยไม่ค่อยห่วง อย่งเกมผู้จัดการทีมนี้ เกมนี้ดีแน่นอนเลย วิสัยทัศน์เกมนี้แน่นอนเลย สดุดเลย แต่ก็อาจจะต้องเป็นเด็กที่โตในระดับหนึ่ง เพราะนักฟุตบอลหรือแต่ละทีมมันต้องรู้ข้อมูล เล่นยาก ความรู้รอบตัวเกี่ยวกับฟุตบอลจะดี ระบบจัดการของทีม การวางแผน หากเด็กรู้ตรงนี้น่าจะเอาไปประยุกต์อะไรได้อีกเยอะ ถ้าเด็กชอบตัวนี้น่าให้เล่นมากเลยครับ น่าให้เล่นกว่าทุกเกม เพราะว่าต้องวางแผนซื้อตัวนักเตะจะเอาตัวไหนอย่างไรมา มันต้องคิดล่วน ๆ ไม่มีภาพกราฟิกมาล่อ คือ ต้องคิดอย่างเดียวต้องวางแผน อย่างเรื่องการเงินจะต้องรู้จักการหาเงินเก็บเงิน ใช้เงินให้มีค่ามากที่สุด มันก็เหมือนกับวางแผนบนกระดาน แล้วก็ใส่ตัวเลขใส่อะไรเข้าไป แล้วก็รอดูผล วัตถุประสงค์

เกมนี้มีผลเสียกับอารมณ์น้อยมาก หากจะกล่าวถึงว่าเด็กเล่นไปแล้วไปเจอกับผู้จัดการคนอื่น สมัยผมเด็ก ๆ ยังไม่ต้องมีเกมประเภทนี้หรอก ใจคนประเภทนี้มันก็มี เหมือนคนดูมวยครับ ทำไมคนนี้นั้นไม่ศอก ไม่เข้า ทำไมไม่อย่างโน้นอย่างนี้ ชอบสั่งให้คนศอก เข้า แต่ตัวเองก็ทำไม่เป็น เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องปกติ ประเด็นว่าจะไปสอนคนอื่นเขา มันทำไม่ได้เพราะเกมไม่ได้สอนอย่างนั้น มันสอนให้เราเป็นผู้บริหาร ให้มองภาพการจัดการ พ่อแม่ที่คิดอย่างนั้นผมว่ามันแรงร้ายไป อย่างนั้นก็ไม่มีเกมอะไรดีหรือให้เด็กไปอ่านหนังสืออย่างเดียวละ

อีกอย่างเกมนี้มันส่งเสริมความมีสตินะ มันเป็นสมาธิแบบหนึ่ง การที่เราจดจ่อกับอะไร สิ่งหนึ่งนั่นคือสมาธิ แต่คุณจะไปทำกับอะไรนั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่มันก็อาจจะไม่ใช่การใช้สมาธิในแบบที่ผู้ใหญ่ต้องการ สมาธิคือความมุ่งมั่นความตั้งใจที่จะทำอะไร ถึงเกมมันก็จะเปลี่ยนจากไปเรื่อย ๆ ดูโน่นดูนี่ อ่านข้อมูลตรงนั้นตรงนี้ แต่คุณไปอ่านข้อมูลมันเพื่ออะไร ก็เพื่อจะหาตัวนักเตะ ซื้อนักเตะที่ดีที่สุดมาสักคน เรื่องเปลี่ยนเนื้อหาเปลี่ยน แต่ละหน้าเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของการเข้าไปดูรายละเอียดมันยังต้องเป็นเรื่องของเดิมนี่แหละ คือสมาธิ แล้วความมุ่งมั่นจะฝังไว้ในสมองของเด็ก ผมไม่เห็นด้วยว่าเกมที่ดีจะต้องเหมือนกับชีวิตประจำวัน เพราะว่าสิ่งที่คนคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาในการประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ ก็เกิดจากการที่เขาจินตนาการขึ้นมา มันอาจจะไม่ใช่เรื่องจริง มันก็เป็นการฝึกความคิดของเด็ก ผมว่าเด็กที่ฟุ้งซ่านบางทีก็เป็นเด็กที่ฉลาดนะ ถ้าเทียบกับคนในสมัยก่อน นักวิทยาศาสตร์เก่ง ๆ ในสมัยก่อน เขาคิดอะไรคนอาจจะว่าเขาฝันเฟื่อง แต่ก็มาจริงตอนยุคหลัง ๆ เราจะรู้ได้ยังไงว่าสิ่งเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้นในอนาคต เพราะฉะนั้นอย่าไปคิดว่าต้องเป็นจริงเดี๋ยวนี้ มันอาจจะจริงต่อไปก็ได้ ความคิดของคนสามารถที่จะสร้างได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของเขา พัฒนาการทางสมองยังใช้มันจะยิ่งแตกกิ่งก้านสาขาไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นพัฒนาสมองจะเกิดตรงนี้ ส่วนความจำ การวางแผน การตัดสินใจ เด็กที่ไม่เล่นเกมนี้หากมาให้บริหารจัดการทีมสู้กับเด็กที่เล่นจะสู้ไม่ได้ เช่น ให้ไปรับผิดชอบวางแผนงานอะไรสักอย่างหนึ่งคนมีทักษะก็จะจัดการได้ดีกว่า

ผู้วิจัย: คิดว่ามีผลเสียต่ออารมณ์ไหมคะ

ส่วนตัวผมว่าการเล่นเกมก็เป็นการปลดปล่อยทางอารมณ์อย่างหนึ่ง ได้ความสนุกสนาน บันเทิง ได้ความภูมิใจ ไม่มีโทษนะ ความคิดกับอารมณ์มันต่อเนื่องกัน หากเกมนี้ถ้าจะเล่นแบบต้องคอย ๆ คิด แล้วมันก็

น่าจะส่งผลไปถึงอารมณ์ให้ใจเย็นขึ้นได้ด้วย ตัวผู้ใหญ่บางครั้งก็เกินไป โลกของเด็กถ้าคุณมองอย่างผู้ใหญ่มองก็จะไม่เข้าใจ มันต้องทำตัวเป็นเด็กแล้วเข้าไปมองก็เท่านั้นเอง ผู้ใหญ่ชอบเอาตัวเองเป็นตัววัด หากพ่อแม่บอกว่าเด็กไม่ต้องเล่นเกมหรอก แล้วพ่อไปดูหนังทำไม กาแฟกินทำไม กินแต่ข้าวสิ คอมพิวเตอร์พ่อแม่ซื้อทำไม ก็พิมพ์ดีดเอาสิ ไม่ต้องมานั่งพิมพ์ให้ยุ่งวุ่นวาย พิมพ์ดีดเอาถูกกว่าอีก เกมไม่ได้ทำให้ทุกคนมีปัญหาอยู่ที่ตัวคน ผมว่าถ้าเราไม่ไปตั้งแง่เกินไป เล่นเกมก็เล่นไป แต่ว่าเดี๋ยวสองทุ่มทำการบ้านนะบอกแบบไม่ซีเรียส ทำเสร็จค่อยมาเล่นต่อนะ มีการบ้านใหม่ ถ้ามีสองทุ่มหยุดทำการบ้านก่อนนะ ทำการบ้านเสร็จค่อยเล่น อยากเล่นเล่นไปกับพ่อแม่อีกบ้านหนึ่ง เล่นเกมหรือผัวะเข้าไป เด็กเป็นไง คนละเรื่องเลยนะ คนแรก พ่อแม่เราอนุญาตให้เล่นเวียก็รู้ว่าตัวเองเล่นได้เรื่อย ๆ ก็จะไม่บ้าคั่งเท่าไรหรอก แต่คนที่สอง พ่อแม่ไปห้ามมาก ๆ ก็จะมีกลัวว่าจะไม่ได้เล่นแล้ว คราวนี้พอพ่อแม่ผลอปั๊บก็กะเล่นให้ขู่มใจเลย เห็นไหม ถ้าพ่อแม่ไม่ไปยุ่งมาก เด็กก็ไม่จำเป็นต้องลุยเล่นหรือแอบไปเล่นบ้านเพื่อน อีกอย่างถ้ากลัวเด็กจะเลียนแบบเกม กลัวเพื่อนมันดีกว่า พ่อแม่ตามมันไม่ทันหรอก